

Arrest

nr. 272 981 van 19 mei 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN ROYEN
Ankerstraat 114 bus 1
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 26 januari 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 21 december 2021 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 28 januari 2022 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. VAN ROYEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat O. SOZEN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 21 december 2021 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot beëindiging van het verblijf van verzoekster. Dit is de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

“Krachtens artikel 44bis,§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf om de volgende redenen:

Uw aanwezigheid in het Rijk werd voor het eerst vastgesteld op 01.06.2013 toen u werd aangehouden voor agressieve prostitutie naar aanleiding van een actie van de Federale Gerechtelijke Politie in het

prostitutiemilieu te Brussel. U was niet in het bezit van identiteitsdocumenten en verklaarde toen [E.O.M.] te heten, geboren op [...]. U kreeg een bevel om het grondgebied te verlaten binnen de 7 dagen, u betekend op 01.06.2013.

U diende tegen deze beslissing op 08.06.2013 een vordering tot schorsing en nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: RVV). Op 19.06.2017 werd uw vordering tot schorsing en nietigverklaring van het bevel om het grondgebied te verlaten dd. 01.06.2013 door de RVV verworpen.

Op 12.10.2016 legde u op de gemeente Sint-Gillis-Waas een verklaring van wettelijke samenwoning af met de Belgische onderdaan [B.N.], geboren te Sint-Niklaas op [...].

Op 26.11.2016 bood u zich aan op het politiebureau van Sint-Gillis-Waas in het kader van een onderzoek naar schijnwettelijke samenwoning en kreeg u een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen en een administratieve geldboete omdat u niet kon aantonen dat u gevolg had gegeven aan uw bevel van 01.06.2013. Deze beslissingen werden u betekend op 26.11.2016.

Het Parket van Gent verleende op 30.01.2017 een positief advies met betrekking tot de registratie van de ontvangen verklaring tot wettelijk samenwonen tussen u en [B.N.] omdat er onvoldoende elementen waren die op een mogelijke schijnrelatie wezen.

Op 08.02.2017 diende u een aanvraag 19ter in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie op basis van uw wettelijk geregistreerd partnerschap met [B.N.]. De Administratie besliste op 04.08.2017 om uw aanvraag 19ter dd. 08.02.2017 te weigeren zonder bevel om het grondgebied te verlaten omdat u niet op afdoende wijze had aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben. Niettegenstaande deze beslissing binnen de termijn van 6 maanden werd genomen, had de gemeente Sint-Gillis-Waas uw verblijfskaart reeds aangevraagd en werd u op 17.08.2017 in het bezit gesteld van een verblijfskaart als familielid van een EU-burger (F-kaart), geldig tot 04.08.2022.

Toen u op 14.12.2017 naar Casablanca reisde, stelde de Federale Politie van de Nationale Luchthaven - afdeling grenscontrole vast dat u door Italië SIS-geseind stond met het oog op weigering van toegang tot het Schengen grondgebied.

Op 15.07.2018 meldde ook de Luchtvaartpolitie van Oostende dat u Schengen gesignaleerd stond door Italië toen u met uw partner op vakantie vertrok naar Antalya.

Op 25.09.2018 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Berkendaal wegens mensenhandel met verzwarende omstandigheden. Uw aanhoudingsbevel werd onder voorwaarden opgeheven op 21.11.2018.

De Correctionele rechtbank van Brussel veroordeelde u op 12.01.2021 tot een gevangenisstraf van 33 maanden met probatie-uitstel van 5 jaar voor 22 maanden en een geldboete van 32.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden met probatie-uitstel van 3 jaar voor 29.336 euro uit hoofde van mensenhandel, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting, met de verzwarende omstandigheden dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van een onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met direct of indirect gebruik van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, dat het leven van de slachtoffers opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht (3 feiten) en de dood van het slachtoffer heeft veroorzaakt zonder het oogmerk te doden (1 feit), dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, een daad van deelneming zijnde aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie, al dan niet in de hoedanigheid van leidend persoon; aan exploitatie van andermans ontucht of prostitutie met de verzwarende omstandigheden dat daarbij direct of indirect gebruik werd gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang, een daad van deelneming zijnde aan de hoofdbedrijvigheid of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet, dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of

geestelijk gebrek of onvolwaardigheid (1 feit); aan deelname aan besluitvorming criminele organisatie, met name een criminele organisatie gericht op de overbrenging en controle van Nigeriaanse vrouwen met als doel hun prostitutie uit te buiten. Deze feiten pleegde u van 1 februari 2016 tot 4 oktober 2018.

U bood zich op 07.05.2021 aan in de gevangenis van Antwerpen om uw straf uit te zitten en u werd reeds op 09.05.2021 in voorlopige vrijheid gesteld. Uw strafeinde is voorzien op 03.02.2022.

Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht gehoord te worden alvorens jegens hem of haar een nadelige beslissing wordt genomen. U(w partner) vulde op 12.07.2021 een vragenlijst hoorrecht in, u verklaarde Engels en Nederlands te kennen; ongeveer circa 2012 naar België te zijn gekomen; niet in het bezit te zijn van reisdocumenten; bezig te zijn met een IVF-behandeling in het UZ Brussel: niet zwanger te zijn; voor u in de gevangenis belandde, woonde u in de Nieuwstraat 121 te Sint-Gillis-Waas met uw wettelijke partner; u verklaart een duurzame relatie te hebben en samen te wonen met uw wettelijke partner [B.N.]; u heeft geen familie in België, u woont samen met uw wettelijke partner [B.N.] en zijn moeder [K.U.]; u heeft geen minderjarige kinderen in België; u bent niet getrouwd of heeft geen duurzame relatie in uw land van herkomst of een ander land dan België, u heeft nog 1 broer in Italië (zijn adres weet u niet), 2 broers in Benin City (Nigeria) en 1 broer waarvan u niet weet waar hij is (geen contact); u heeft geen minderjarige kinderen in uw land van herkomst of in een ander land dan België; u hebt cursussen gevolgd in België; u werkt 2 jaar en 5 maanden bij dienstenbedrijf Waasland; u heeft nooit een vervangingsinkomen ontvangen; u heeft niet in uw land van herkomst of een ander land dan België gewerkt; u bent niet opgesloten of veroordeeld geweest in een ander land dan België; als redenen waarom u niet naar uw land kan terugkeren, haalt u aan dat u wettelijk samenwoont met uw partner en jullie perfect gelukkig zijn samen en dat jullie op missie en bezig zijn om kinderen te krijgen.

U voegt attesten van verschillende modules Nederlandse tweede taal -richtgraad 1 bij dd. 17.01.2020, 20.06.2018, 17.05.2018, 19.03.2018, 17.01.2020, 24.06.2019, Open alfa NT2 Verkort dd. 17.01.2020, een inschrijvingsbewijs van de VDAB als werkzoekende vanaf maandag 14 januari 2019; een attest van vrijstelling voor richtgraad 1.1 voor het schooljaar 2018-2019 voor de opleiding Nederlands Tweede Taal Richtgraad 1, een Attest van Inburgering dd. 24.03.2020, documenten van het UZ Brussel Dienst Reproductieve Geneeskunde dd. 09.08.2020, 26.08.2020 en 23.10.2020 waaruit blijkt dat u een IVF-behandeling volgt, een attest van hoofdverblijfplaats, een attest van gezinssamenstelling en een attest van wettelijke samenwoning afgeleverd door de gemeente Sint-Gillis-Waas op 12.07.2021 en loonfiches voor de maanden april, mei en juni 2021 als huishoudhulp bij Dienstenbedrijf Waasland NV SO.

Het wordt niet betwist dat u zich kunt beroepen op een familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 EVRM.

U hebt sinds 07.02.2017 op de gemeente Sint-Gillis-Waas een wettelijke samenwoning geregistreerd met uw partner [B.N.] van Turkse origine, geboren te Sint-Niklaas op [...] (Belg sedert 19.02.1994). U staat sinds 06.03.2017 officieel ingeschreven op het adres bij uw schoonmoeder, [K.U.], geboren op [...] te [...] (nationaliteit: Turkije). Volgens de bezoekerslijst van de gevangenis kwam uw partner u 2 tot 3 keer per week bezoeken in de gevangenis van Berkendael, en heeft uw schoonmoeder u 1 keer bezocht op 01.11.2018.

Uw partner [B.N.] was voordien gehuwd met [O.D.I.], geboren te [...] (Nigeria) op [...], alias [Y.M.D.], een ex-prostituë (gekend bij de Administratie onder OV [...]). Haar aanwezigheid in het Rijk werd voor het eerst vastgesteld op 12.04.2008 naar aanleiding van een razzia in het Antwerpse schipperskwartier (bar 't Keteltje). Aangezien ze niet in het bezit was van geldige documenten werd zij diezelfde dag met een bevel om het grondgebied te verlaten alsmede een beslissing tot terugleiding en vrijheidsberoving te dien einde opgesloten in het gesloten centrum voor illegalen van Merkplas. In het beroep bij de Raadkamer tegen haar opsluiting dd. 23.05.2008, stelde haar advocaat dat ze ten onrechte als een prostituë werd aanzien, terwijl ze eenvoudigweg op dezelfde plaats vertoefde; dat ze ruim 4 jaar onafgebroken in België verbleef en bijna 4 jaar een relatie had met [B.N.]. In zijn verklaring op eer dd. 05.05.2008 bevestigde uw partner dat hij sinds juli 2004 een relatie had met mevrouw [Y.] en dat hij haar in de voorbije 4 jaar geholpen had zowel op financieel als moreel vlak; dat hij haar heeft willen integreren in de maatschappij door haar aan te sporen Nederlands te leren en dat zij samen een

appartement hadden gehuurd in Antwerpen waar zij samen woonden. Mijnheer [B.] woonde wel nog officieel bij zijn moeder in Sint-Gillis-Waas. Hij betaalde ook de rekeningen voor gas, water en elektriciteit. Volgens de advocaat wenste mijnheer [B.] niet zijn toevlucht te nemen tot het huwelijk daar hij niet puur omwille van de verblijfsredenen met iemand in het huwelijk wou treden. Hij was ook niet op de hoogte van een alternatief, m.n. regularisatie op grond van haar duurzame relatie met een Belg conform art. 9bis van de Vreemdelingenwet. Verzoekster en haar vriend wensten hier zodra mogelijk gebruik van te maken. Mevrouw [Y.] werd op 19.06.2008 gerepatrieerd naar Lagos. Op 12.08.2008 vroeg zij onder haar echte identiteit [O.D.] een visum gezinshereniging aan op de Belgische ambassade in Lagos nadat zij en [B.N.] gehuwd waren in Nigeria op 26.07.2008. Uit het onderzoek naar mogelijk schijnhuwelijk dat destijds gevoerd werd, blijkt dat mijnheer [B.] op de hoogte was dat zijn echtgenote zich prostitueerde toen hij haar leerde kennen, doch dat zij is uit het milieu gestapt op het ogenblik dat ze de relatie begonnen. Op 17.02.2009 keerde mevrouw [O.] terug naar België om zich te vestigen bij haar echtgenoot. Uiteindelijk verkreeg ze op 06.06.2012 de Belgische nationaliteit op basis van haar huwelijk. Sinds 27.04.2015 woonde ze niet meer samen met de heer [B.]. Het koppel scheidde bij uitspraak van de rechtbank van eerste aanleg van Dendermonde op 25.02.2016, ingeschreven in het Rijksregister op 19.04.2016.

Op 12.10.2016 bood u zich met mijnheer [B.] aan op de vreemdelingendienst van Sint-Gillis-Waas om een wettelijke verklaring van samenwoning af te leggen.

Hoewel het Parket voorbehoud maakte m.b.t. een aantal punten in jullie verklaringen - zo was er geen overeenstemming in jullie relaas betreffende jullie activiteiten het weekend voor het verhoor, en ook de lichaamsbeschrijving van [B.N.] over u klopte niet helemaal -, waren er onvoldoende elementen die op een mogelijke schijnrelatie wezen. Aangezien zijn vorige partner en u allebei uit het prostitutiemilieu komen, kunnen we redelijkerwijze besluiten dat uw partner regelmatig het milieu bezocht. Uit het vonnis van de Correctionele rechtbank van Brussel dd. 12.01.2021 blijkt verder dat uw partner op de hoogte was dat één van uw slachtoffers, met name [R.O.], zich voor u moest prostitueren (zie infra).

In uw hoorrecht van 12.07.2021 verklaart u dat u een IVF-behandeling hebt opgestart om met uw partner een gezin te stichten, en dat u niet zwanger bent. U voegt ook een attest bij van het UZ Brussel dd. 09.08.2020 dat er op die datum 8 eicellen bij u werden weggenomen onder lokale anesthesie en een attest dd. 26.08.2020 dat er op die datum 2 embryo's zijn ingevroren met als "vervaldatum" 13.08.2025. Het laatste attest dat u voorlegt, "informed consent for an embryo transfer with thawed embryos (FRET)" dateert van 23.10.2020, dit is meer dan 1 jaar geleden. U toont niet aan dat u momenteel nog in behandeling bent, noch maakt u aannemelijk dat u uw IVF-behandeling niet verder kunt zetten in een ander land dan België om jullie kinderwens te vervullen.

Hoe dan ook is het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het gezins- en privéleven niet absoluut. Inzake immigratie heeft het EHRM bij diverse gelegenheden eraan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 23; EHRM 26 maart 1992, Beldjoudi/Frankrijk, § 74; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43). Artikel 8 van het EVRM kan evenmin zo worden geïnterpreteerd dat het voor een Staat de algemene verplichting inhoudt om de door vreemdelingen gemaakte keuze van de staat van gemeenschappelijk verblijf te respecteren en om de gezinshereniging op zijn grondgebied toe te staan (EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, § 39). Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het immers de taak van de Staat om de openbare orde te waarborgen en in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga/België, § 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz. Cabales en Balkandali/Verenigd Koninkrijk, § 67).

Ondanks het feit dat uw partner daartoe niet gedwongen kan worden, zou hij ervoor kunnen kiezen om zich samen met u te vestigen in een land waar u de kans zou hebben jullie gezinsleven verder te zetten. Uw partner werkt in de bouwsector en kan met zijn professionele ervaring overal aan de slag. Er worden thans geen precieze onoverkomelijke hinderpalen aangetoond, die de voortzetting van uw privé- en gezinsleven als dusdanig verhinderen in het land van herkomst of elders en evenmin dat u uw gezins- en privéleven enkel in België kan verder zetten.

Uit uw veroordeling (zie infra) blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die de beëindiging van uw verblijf noodzakelijk maken. Het feit dat u een partner had, heeft u niet weerhouden om zeer

ernstige strafbare en moreel verwerpelijke feiten te plegen. Toen jullie elkaar hebben leren kennen, maakte u deel uit van een criminele organisatie die Nigeriaanse vrouwen naar België haalde om ze in de prostitutie te dwingen en seksueel uit te buiten. De incriminatieperiode loopt van 01.02.2016 tot 04.10.2018. Bovendien was uw partner op de hoogte van minstens één slachtoffer dat zich voor u diende te prostitueren (zie supra). Indien mijnheer [B.N.] ervoor zou kiezen om in België te blijven, kan hij de contacten met u blijven onderhouden via mail, telefoon en andere communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar het land waar u zou verblijven. Dat het contact met uw partner moeilijker zal verlopen, is enkel en alleen het gevolg van uw eigen crimineel en maatschappelijk onaanvaardbaar gedrag.

Wat de relatie met uw schoonmoeder, [K.U.] betreft, toont u geen afhankelijkheidsrelatie aan die verder gaat dan de normale affectieve en emotionele banden. Niettegenstaande u de facto sinds 12.10.2016 (datum verklaring wettelijke samenwoning) en vanaf 06.03.2017 officieel met uw partner bij haar inwoont, heeft zij u tijdens uw voorlopige hechtenis in de gevangenis van Berkendael van 25.09.2018 tot 21.11.2018 slechts 1 keer bezocht, samen met uw partner. U toont geenszins aan dat de relatie met uw schoonmoeder onder de bescherming van artikel 8 EVRM valt. Zij kan haar contacten met u verder onderhouden via mail, telefoon of andere moderne communicatiemiddelen, of via periodieke reizen naar het land waar u zou verblijven.

Tenslotte geeft u in uw hoorrecht aan nog 1 broer te hebben in Italië, 2 broers in Benin City (Nigeria) en 1 broer waarvan u niet weet waar hij is (geen contact - vermoedelijk betreft dit uw broer en medebeklaagde [K.O.]). Aangezien deze personen niet bij de Administratie gekend zijn en evenmin in België verblijven, maakt deze beslissing geen schending uit van uw privéleven in de zin van artikel 8 EVRM.

Hoe dan ook, uit artikel 8 van het EVRM blijkt dat een inmenging in het gezins- en privéleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde, te verzekeren. Uw familiale belangen worden ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde.

In het kader van een beslissing tot beëindiging van verblijf genomen in toepassing van artikel 44bis,§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de duur van uw verblijf in het Rijk, uw leeftijd, uw gezondheidstoestand, uw gezins- en economische situatie, uw sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van oorsprong.

Momenteel bent u 33 jaar oud en woont u 5 jaar samen met een Belgische man van Turkse origine.

Uw familiale situatie werd reeds uitvoerig hierboven besproken.

In uw formulier hoorrecht dd. 12.07.2021 verklaart u rond 2012 naar België te zijn gekomen. Uw aanwezigheid in het Rijk werd voor het eerst vastgesteld bij een gerechtelijke actie in het prostitutiekwartier in Brussel op 01.06.2013 toen u werd aangehouden voor agressieve prostitutie. U gaf toen de valse identiteit van [E.O.M.], geboren op 28.06.1988 op aan de verbalisanten, verklaarde 6 maanden daarvoor vanuit Nigeria te zijn vertrokken en via de Libië-route per boot naar België te zijn gekomen, en dat u ongeveer een week in België was.

Naar aanleiding van uw verklaring van wettelijke samenwoning legde u op 12.10.2016 uw Nigeriaans paspoort nr. [...] voor op uw echte identiteit, afgeleverd in Brussel op 04.08.2016 en geldig tot 03.08.2021. Na controle van uw vingerafdrukken bleek u dezelfde persoon te zijn als [E.O.M.]. Aangezien er geen enkel bewijs voorligt dat u in 2013 gevolg hebt gegeven aan uw bevel om het grondgebied te verlaten, kunnen we aannemen dat u thans 8 jaar in België verblijft, waarvan meer dan 3 jaar in illegaal verblijf.

Uit het vonnis van de Correctionele rechtbank van Brussel dd. 12.01.2021 blijkt dat u van 01.02.2016 tot 04.10.2018 deel uitmaakte van een criminele organisatie gericht op de overbrenging en controle van Nigeriaanse vrouwen met als doel hun prostitutie uit te buiten met verzwarende omstandigheden (zie infra). De incriminatieperiode loopt over een duur van 2 jaar en 8 maanden, en uw partner was op de hoogte dat u minstens één slachtoffer, met name [OD.], seksueel hebt uitgebuit. Nog volgens dit vonnis

erkende u bij uw verhoor van 24.09.2018 aanvankelijk zelf in de prostitutie gewerkt te hebben, doch intussen reeds 2 jaar ander werk te doen.

Volgens de tewerkstellingsdatabank Dolsis hebt u van 17.12.2018 tot 21.12.2018 en op 07.02.2019 gewerkt bij AIB NV en bent u sinds 26.02.2019 tewerkgesteld als poets- en huishoudhulp bij Diensten-bedrijf Waasland NV SO. Dit betreft een sociale tewerkstelling voor maximum 5 (uitzonderlijk 6) jaar waarna de overstap dient te worden gemaakt naar de reguliere arbeidsmarkt. Onder uw probatievoorwaarden dient u alles te doen om uw werk te behouden en bij verlies van werk actief naar ander werk te zoeken en desnoods een opleiding te volgen.

Wat betreft uw gezondheidstoestand, geeft u aan een IVF-behandeling te volgen bij het UZ Brussel omdat u en uw partner een kinderwens hebben. De attesten die u voorlegt dateren van augustus en oktober 2020 (zie supra). Momenteel bent u niet zwanger en u toont niet aan dat u deze behandeling nog steeds verder zet, noch dat deze enkel in België beschikbaar zou zijn.

Wat betreft uw socio-culturele integratie legt u attesten van Nederlandse taalcursussen voor van 2018, 2019 en 2020 en een Inburgeringsattest van 24.03.2020 (zie supra). Uw moedertaal is Engels en Afrikaans dialect. U verklaart in uw hoorrecht niet in Nigeria of in een ander land dan België te hebben gewerkt. Bij uw aankomst in België in 2013 kwam u terecht in het Brussels prostitutiemilieu aan het Noordstation, waar u zich van prostituée opwerkte tot "Madam" en bendelid van een Nigeriaanse criminele organisatie van mensenhandel tot u op 24.09.2018 werd aangehouden naar aanleiding van een huiszoeking in uw woning in Sint-Gillis-Waas. Uit het vonnis van 12.01.2021 blijkt dat het gaat "om een goed gestructureerde en georganiseerde vereniging die grondslag vindt in de familierelatie tussen de diverse betrokkenen". U diende zich voor de rechtbank te verantwoorden met uw broer [K.O.], geboren te Nigeria op [...] alsook zijn vriend [P.D.], geboren te Nigeria op [...] en diens zus [T.D.], geboren te Nigeria op [...]. Geen van uw medebeklaagden is gekend bij DVZ. Uw broer [K.] verbleef ten tijde van het proces in Frankrijk te [...]. Uit het strafdossier blijkt tevens dat uw slachtoffer [R.O.] u nog kende van toen u nog in Benin-City woonde en dat zij voorafgaand aan haar vertrek uit Nigeria werd "gekeurd" door uw vader. Uw 3 medebeklaagden werden bij verstek veroordeeld met een Europees bevel tot onmiddellijke aanhouding. Gezien de besloten kring van het prostitutiemilieu, kunnen we er redelijkerwijze van uitgaan dat u afgezien van uw partner en schoonmoeder, voornamelijk omgaat met landgenoten. U kreeg ook 1 keer bezoek in de gevangenis op 27.10.2018 van een zekere [O.T.], (niet gekend bij DVZ) samen met uw partner. Een van uw probatievoorwaarden houdt in dat u elk contact met het prostitutiemilieu dient te vermijden.

Gelet op uw sociale tewerkstelling die in tijd begrensd is en uw beperkt sociaal netwerk, kunnen we moeilijk spreken van een duurzame verankering in de Belgische maatschappij. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische wetten en waarden en normen respecteert. Door jarenlang deel te nemen aan een internationale organisatie gericht op het illegaal overbrengen van kwetsbare Nigeriaanse vrouwen in gevaarlijke omstandigheden om ze vervolgens in Europa in de prostitutie te dwingen en seksueel te exploiteren, hebt u fundamentele waarden miskend, zoals de menselijke waardigheid en de fysieke en psychische integriteit van uw slachtoffers.

Aangezien u bij uw aankomst in België bijna 25 jaar oud was en bijgevolg het grootse deel van uw leven in Nigeria hebt doorgebracht, u nog contacten onderhield in Nigeria in het kader van uw criminele organisatie en uw ouders en twee van uw broers nog in Nigeria wonen, beschikt u daar over een sociaal vangnet bij uw terugkeer en zult u niet te veel moeilijkheden ondervinden bij uw re-integratie. De ervaring die u uit uw legale tewerkstelling hebt opgedaan, kan u ook in uw land van herkomst van nut zijn. Als redenen waarom u niet kan terugkeren naar Nigeria haalt u aan dat u wettelijk samenwoont met uw partner en dat jullie perfect gelukkig zijn samen en op missie en bezig zijn om kinderen te krijgen. U haalt echter geen concrete hinderpalen aan waaruit blijkt dat u uw relatie enkel en alleen in België kunt verderzetten en niet elders dan in België een gezin kan stichten.

Uit niets blijkt dat de banden die u met België hebt opgebouwd van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijk geeft van de afwezigheid van de wil om echt te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt en waarvan u zo totaal en consequent bepaalde fundamentele waarden hebt miskend.

Gelet op uw zucht naar grof geldgewin ten koste van de veiligheid, de waardigheid en de fysieke en mentale integriteit van uw slachtoffers, uw gebrek aan normbesef en uw jarenlange deelname aan een criminele organisatie van mensenhandel waarbij verschillende van uw familieleden betrokken waren, het feit dat uw medebeklaagden momenteel voortvluchtig zijn en ook meerdere identiteiten gebruiken, en uw partner klaarblijkelijk geen problemen heeft met het prostitutiemilieu, kan het risico dat u ook in de toekomst nog strafbare feiten zal plegen, niet worden genegeerd.

Reeds voor uw aanvraag voor een verblijfsvergunning hebt u de openbare orde ernstig verstoord. U kwam in 2013 op illegale wijze naar België om er eerst als prostituée te werken in het Brussels Noordkwartier en vervolgens smokkelden u en uw kompanen vanaf februari 2016 tot begin oktober 2018 zelf Nigeriaanse vrouwen onder valse voorwendsels naar Europa om ze vervolgens in het Brussels prostitutiemilieu te dwingen en seksueel uit te buiten. U verblijft momenteel 5 jaar legaal in België en u werd vanwege deze zwaarwichtige feiten door de Correctionele rechtbank van Brussel op 12.01.2021 veroordeeld tot 33 maanden gevangenisstraf nadat verschillende van uw slachtoffers bij de politie klacht hadden neergelegd wegens mensenhandel en mensensmokkel.

De strafrechter oordeelde: "25. (...) Op basis van de elementen in het strafdossier, waaronder de gedetailleerde overeenstemmende verklaringen van de slachtoffers, de tapmaatregel in het dossier "Mama Masha", de resultaten van het telefonieonderzoek, de verklaringen van de getuigen en de vaststellingen van de verbalisanten in het prostitutiekwartier, staat vast dat in de periode tussen 1 februari 2016 en 4 oktober 2018 met tussenkomst van de beklaagden verschillende Nigeriaanse meisjes onder het valse voorwendsel van een legale job in Europa of de uitoefening voor eigen rekening van een job in de prostitutie naar België werden gebracht, om hen vervolgens in de prostitutie te dwingen met het oog op de verdere exploitatie van deze meisjes. (...) 26. (...) naast de gelden die zij in het kader van het Yemeshe-systeem dienden af te staan aan de uitbater van de vitrine waar zij werkzaam waren, dienden zij tevens minstens een gedeelte van de hen resterende inkomsten aan eerste, tweede, derde of vierde beklaagde (u) te betalen om hun schulden voor hun overtocht te voldoen of bij te dragen in de "huur" van het appartement waar zij werden ondergebracht. (...) 27. (...) Alle slachtoffers werden gekenmerkt door een zeer precarie financiële en/of familiale situatie, meer bepaald omdat zij de financiële middelen nodig hadden om hun gezin (mee) te kunnen onderhouden, in de verzorging van een ziek familielid te kunnen voorzien of omdat zij wees waren. De kwetsbare toestand waarin de slachtoffers zich zowel doorheen het traject als na hun aankomst in België bevonden, wordt bijkomend bevestigd door de vaststelling dat eens vertrokken en overgeleverd aan de tussenpersonen langs de Libië-route, de slachtoffers afhankelijk zijn van beklaagden en hun financiering om hun reis te kunnen voortzetten en uit hun netelige posities in de diverse tussenstops te kunnen worden bevrijd. 28. Uit de verklaring van [E.J] blijkt dat men haar in Italië heeft proberen te verkrachten. (E.) werd in maart 2018 s' nachts bovendien zwaar toegetakeld door een klant in het prostitutiekwartier. [O.Y.] liet op haar beurt op 5 juni 2018 zelfs het leven in de carré toen een klant haar diverse messteken toebracht. In navolging van deze gebeurtenissen hebben de op dat ogenblik nog resterende bewoners van het appartement te Vilvoorde zich genoodzaakt gezien het appartement onmiddellijk te verlaten. Ook de omstandigheid dat het leven van de slachtoffers opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar is gebracht of dat het misdrijf de dood heeft veroorzaakt zonder het oogmerk te doden, is derhalve afdoende bewezen. 29. Voor zover de feiten (...) bewezen zijn, is ook de verzwarende omstandigheid dat dit gebeurde, direct of indirect, met gebruik van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, bewezen. [I.J] werd naar Europa gebracht onder het valse voorwendsel dat zij er als mecaniciens aan de slag kon. Ook [O.D.] geeft aan bij aanvang niet te hebben geweten dat zij in de prostitutie tewerkgesteld zou worden. Om hun reis naar Europa te bekostigen, dienden de slachtoffers na hun aankomst in België zeer aanzienlijke vergoedingen ten belope van 25.000 à 30.000 euro af te betalen. Uit de diverse verklaringen blijkt dat geen van de meisjes enig reëel besef had over de omvang van dit bedrag. Om de morele druk op de meisjes op te voeren, werd voorgesteld hen aan een voodoo ritueel te onderwerpen en/of een foto of andere persoonlijke bezittingen af te staan. Eens aangekomen in België, dienden de slachtoffers telkens minstens de helft van hun verworven inkomsten of een door beklaagden nader bepaald bedrag af te staan ter aflossing van hun schulden. Indien een slachtoffer ophield met betalen voor haar schuld was afgelost, werd er door beklaagden of hun familie dreiging en druk gezet zowel op de slachtoffers als op hun familie, onder meer door bij hen langs te gaan of telefonisch contact te zoeken, zodat zij het werk en de terugbetalingen zouden hervatten. (...) In oktober 2018 werden zowel [E.] als haar pastor gebeld of opgezocht door de familie van derde beklaagde (uw broer [K.J]) toen duidelijk werd dat zij met de politie had gesproken. (...) 30. Uit het aantal weerhouden slachtoffers dat werd overgebracht, de georganiseerde wijze waarop de overtocht werd gerealiseerd en de tijdsspanne waarin de feiten hebben

plaatsgevonden, blijkt dat van de mensenhandel een gewoonte werd gemaakt. (...) 33. Uit de elementen in het strafdossier blijkt dat het hier gaat om een goed gestructureerde en georganiseerde vereniging die grondslag vindt in de familiërelatie tussen de diverse betrokkenen en gedurende een welbepaalde tijd meisjes vanuit Nigeria naar België heeft overgebracht met het oog op het exploiteren van hun prostitutie. Uit de zeer gedetailleerde gelijklopende verklaringen van de slachtoffers blijkt dat de overkomst goed wordt voorbereid en doorheen het hele traject wordt opgevolgd. De organisatie doet beroep op een aantal personen, onder andere voor de werving van de meisjes in Nigeria, het aanleveren van valse reisdocumenten en de begeleiding of opvang van de meisjes doorheen het volledige traject en de tussenstops. Van bij de werving in Nigeria, wordt er teruggekoppeld met beklaagden om de aan de slachtoffers voorgehouden valse toekomstperspectieven te bevestigen. Ook gedurende de reis is er op cruciale tijdstippen contact hetzij rechtstreeks met de slachtoffers zelf, hetzij indirect via de tussenpersonen om de voortgang op te volgen en het naar de volgende etappe van hun traject te begeleiden. Zodra zij voet zetten op het Europese continent, worden de slachtoffers opgevangen en begeleid richting België om er via prostitutie hun schuld ten aanzien van de organisatie te kunnen aflossen. (...) Het is duidelijk dat het eigenlijke doel van deze criminele organisatie het verwezenlijken van winst is. De slachtoffers verklaren elk afzonderlijk hoe ze grote bedragen van +- 25.000 à 30.000 euro dienden af te betalen aan de organisatie om hun overtocht te vergoeden. 34. De rol die de respectieve beklaagden binnen de criminele organisatie vervulden zal voor ieder van hen hierna worden uiteengezet.

(...) D. Vierde beklaagde, [F.O.]

44. Het is vierde beklaagde (u) die het appartement te Vilvoorde op de Leuvensesteenweg heeft gehuurd van [ob.] en dit appartement na haar vertrek ter beschikking heeft gesteld van haar broer om er samen met [E.], [OY.] en [OD.] te verblijven. De rechtbank hecht geen geloof aan de bewering van vierde beklaagde (u) ter zitting dat zij vreemd is aan de activiteiten van de organisatie en uitsluitend gelden van de betrokken slachtoffers heeft ontvangen in betaling van de huur van het appartement. Deze bewering strijdt zowel met eerdere verklaringen die door vierde beklaagde (u) ten aanzien van de verbalisanten werden afgelegd, als met de overeenstemmende verklaringen van [E.] en [OD.] omtrent wie op welk ogenblik in het appartement is toegekomen en hoe de huur diende te worden voldaan, als met de verklaringen van [OB.] in dit verband. Uit de op dit punt overeenstemmende verklaringen van [OD.] en vierde beklaagde (u) blijkt dat [OD.] door en met de hulp van vierde beklaagde (u) naar België werd overgebracht en bij haar aankomst door vierde beklaagde (u) in het appartement te Vilvoorde werd ondergebracht. Het is vierde beklaagde (u) die [OD.] heeft voorzien van een werkplek en werkkledij. De resultaten van het telefonie-onderzoek ondersteunen de overeenstemmende verklaringen van [E.] en [OD.] dat zij wekelijks op maandag hun aandeel aan vierde beklaagde (u) dienden te betalen. Ook de verklaringen van [OW.] en [I.] bevestigen bijkomend de betrokkenheid van vierde beklaagde (u) bij het overbrengen van slachtoffers. De feiten onder de tenlastelegging A, B1, B2 met inbegrip van de weerhouden verzwarende omstandigheden zijn bewezen in hoofde van vierde beklaagde (u).

45. De rechtbank ziet geen aanleiding om te twifelen aan de geloofwaardigheid van de verklaring van [OD.] dat vierde beklaagde (u) haar :“Madam:: was en zij aanzienlijke afbetalingen ten aanzien van vierde beklaagde (u) heeft uitgevoerd. De verklaringen van [OD.] worden bijkomend (minstens gedeeltelijk) bevestigd door de “boekhouding” die naar aanleiding van de huiszoeking in de woning van vierde beklaagde (u) werd teruggevonden en de verklaring van [E.]. Uit de verklaring van [OB.] blijkt bovendien dat de door de meisjes betaalde huurprijs de door vierde beklaagde verschuldigde huur voor het appartement ruim overtrof, zodat vierde beklaagde (u) weldegelijk een aanzienlijk voordeel uit de prostitutie-activiteiten van [OD.] heeft genoten. De feiten onder de tenlastelegging D2 met inbegrip van de weerhouden verzwarende omstandigheden zijn bewezen.”

46. Vierde beklaagde (u) heeft tot slot op actieve wijze deelgenomen aan de activiteiten van de vereniging door een slachtoffer te ronselen en haar overtocht te faciliteren en begeleiden en diverse meisjes in haar appartement te doen huisvesten met het oog op hun tewerkstelling in de prostitutie. Vierde beklaagde (u) heeft daarnaast minstens van één van de slachtoffers actief de prostitutie geëxploiteerd. De feiten onder de tenlastelegging E3 zijn bewezen.”

Bij het bepalen van de strafmaat hield de rechtbank rekening met de volgende overwegingen. “49. De rechtbank tilt bijzonder zwaar aan deze feiten. Mensenhandel maakt misbruik van de hoop (of wanhoop) van mensen op een beter leven. Beklaagden hebben schaamteloos misbruik gemaakt van de uiterst kwetsbare situatie van de slachtoffers die wanhopig hun land van herkomst wilden ontvluchten en op zoek waren naar een betere toekomst in een ander land, en daar heel veel voor over hebben. Onverschillig voor de gevaren waaraan hun slachtoffers doorheen het traject werden blootgesteld, hebben beklaagden hen op grond van valse motieven naar België gehaald om hen vervolgens te dwingen tot een leven van prostitutie of seksuele uitbuiting, minstens deze activiteit te exploiteren. Onder dreiging voor henzelf en/of hun familie indien zij hun enorme schuld voor de overtocht niet

terugbetaalden, hebben beklaagden zich vervolgens verrijkt door de uitbuiting van deze uiterst kwetsbare slachtoffers. De voorliggende feiten zijn dan ook uitermate aanstootgevend en moreel bijzonder verwerpelijk aangezien daardoor de openbare orde en veiligheid en de fysieke integriteit van anderen in gevaar wordt gebracht. Het meewerken aan een dergelijke vorm van georganiseerde criminaliteit getuigt van een maatschappelijk laakbare ingesteldheid en een verontrustend gebrek aan normbesef en aan respect voor de menselijke persoon. Ze getuigen tevens van een streven naar louter eigen winstbejag en het misbruik maken van de precare administratieve en sociale situatie van de mensen die zij smokkelen en vervolgens (laten) uitbuiten. Een strenge bestraffing dringt zich op mede ter ontrading van dergelijke praktijken in de toekomst. Beklaagden dienen tot het besef te worden gebracht dat mensenhandel totaal onaanvaardbaar is en men er op geen enkele wijze zijn/haar medewerking aan mag verlenen. Daarnaast dient te worden vermeden dat slachtoffers in de toekomst hun toevlucht zouden zoeken tot gelijkaardige praktijken om aan hun eigen uitzichtloze situatie te proberen ontsnappen.

Daarbij hield de rechtbank rekening met uw rol in de criminele organisatie; de hoeveelheid slachtoffers die voor elk van de bewezen tenlasteleggingen werden weerhouden; de periode waarin u actief was binnen de organisatie; uw blanco strafregister en uw persoonlijke omstandigheden zoals uiteengezet ter zitting. "Uit de uiteenzetting ter zitting blijkt dat vierde beklaagde (u) intussen geen contact meer heeft met haar broer, de haar in het kader van de voorlopige hechtenis opgelegde voorwaarden zeer goed heeft opgevolgd en verschillende stappen heeft ondernomen om zich zo goed mogelijk te integreren in de maatschappij en in haar eigen levensonderhoud te kunnen voorzien."

U verzocht de rechtbank een straf met een zo groot mogelijk probatie-uitstel uit te spreken. U werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 33 maanden met uitstel voor 5 jaar voor 2/3de van de straf en een geldboete van 32.000 euro met uitstel voor een periode van 3 jaar voor 11/12de. U hebt slechts 2 maanden van uw straf doorgebracht in de gevangenis in voorhechtenis en kon na zelfaanbod op 07.05.2021 in de gevangenis van Antwerpen reeds op 09.05.2021 genieten van een voorwaardelijke invrijheidstelling. Onder uw probatievoorwaarden dient u onder meer alles te doen om uw werk te behouden en bij verlies van werk actief naar ander werk te zoeken en desnoods een opleiding te volgen; en elk contact met het prostitutiemilieu te vermijden. Verder werd u voor een periode van 5 jaar ontzet uit de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek en veroordeeld tot een morele schadevergoeding ten belope van 1,00 euro te vermeerderen met de gerechtelijke intrest vanaf de datum van het vonnis tot de dag van volledige betaling alsook de kosten van de rechtspleging van 180 euro voor elk van uw slachtoffers, [OD] en [E.].

De in uw hoofde bewezen feiten zijn zeer zwaarwichtig en getuigen van een maatschappelijk laakbare ingesteldheid en een verontrustend gebrek aan normbesef en respect voor de menselijke persoon. U hebt een verleden als prostitué en zou vanuit uw eigen ervaringen moeten weten welke impact uw daden op uw slachtoffers teweeg bracht. De incriminatieperiode van de u ten laste gelegde feiten bedraagt 2 jaar en 8 maanden en u hebt uw criminele activiteiten pas noodgedwongen gestaakt nadat u eind september 2018 gevat werd door de gerechtelijke autoriteiten.

Uit het vonnis blijkt dat u uw betrokkenheid bij de feiten minimaliseerde, wat wijst op een gebrek aan schuldinzicht en normvervaging. U bent pas recent veroordeeld met probatie-uitstel voor 2/3de van uw hoofdgevangenisstraf en 11/12de van uw geldboete van 32.000 euro. U kunt niet terugvallen op een duurzame tewerkstelling en u verklaart in uw hoorrecht een IVF-behandeling te volgen om uw kinderwens te vervullen, dewelke na 6 pogingen niet meer vergoed wordt door de mutualiteit. Gezien de internationale en familiale context van de criminele organisatie, waarbij aldus het strafdossier ook uw vader in Nigeria betrokken was, de overige medebeklaagden (waaronder uw broer [K.]) nog niet gevat zijn en gebruik maken van verschillende identiteiten en uw partner klaarblijkelijk vertrouwd is met het prostitutiemilieu (zijn vorige partner was ook een ex-prostitué en hij was op de hoogte van uw slachtoffer [OD.]), kan het risico op recidive niet worden genegeerd.

Hoe dan ook oordeelde het EHRM dat de ernst van een misdrijf op zichzelf genoeg kan zijn om een uitzetting met het oog op de vrijwaring van de openbare orde te rechtvaardigen (EHRM 20 september 2011, nr. 8000/08, A.A. v. Verenigd Koninkrijk, §63). In haar rapport over de dreigingsevaluatie van ernstige en georganiseerde misdaad heeft Europol mensensmokkel en mensenhandel aangeduid als prioritaire dreigingen voor de veiligheid van de Europese Unie die dienen te worden aangepakt.

Gelet op de bijzondere ernst van de feiten, het jarenlang deel uitmaken van een criminele organisatie van mensensmokkel en mensenhandel met verzwarende omstandigheden, uw rol binnen de organisatie

en uw persoonlijkheid, kan er legitiem afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vertegenwoordigt waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten. Uw persoonlijke belangen wegen niet op tegen het belang van de maatschappij in het algemeen.

Gelet op al deze elementen, wordt krachtens artikel 44bis, §1 van de wet van 15 december 1980 een einde gemaakt aan uw verblijf om redenen van openbare orde of nationale veiligheid."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 44bis, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de hoorplicht.

Zij zet haar middel uiteen als volgt:

"aangezien de bestreden beslissing in essentie voorhoudt dat verzoekster "een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vertegenwoordigt waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten";

dat de bestreden beslissing zich voor deze conclusie uitsluitend steunt op het vonnis dd. 12.01.2021 van de Correctionele rechtbank van Brussel, hetwelke verzoekster veroordeelde tot een gevangenisstraf van 33 maanden met probatie-uitstel van 5 jaar voor 22 maanden en een geldboete van 32.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden met probatie-uitstel van 3 jaar voor 29.336 euro uit hoofde van mensenhandel;

dat de bestreden beslissing enerzijds de in hoofde van verzoekster door de Correctionele Rechtbank bewezen feiten omschrijft als "zeer zwaarwichtig en getuigen van een maatschappelijk laakbare ingesteldheid en een verontrustend gebrek aan normbesef en respect voorde menselijke persoon" doch anderzijds ook vermeldt dat de rechtbank rekening hield "met uw rol in de criminele organisatie; de hoeveelheid slachtoffers die voor elk van de bewezen tenlasteleggingen werden weerhouden; de periode waarin u actief was binnen de organisatie; uw blanco strafregister en uw persoonlijke omstandigheden zoals uiteengezet ter zitting" en terzake het vonnis ook citeert : "Uit de uiteenzetting ter zitting blijkt dat de vierde beklaagde (u) intussen geen contact meer heeft met haar broer, de haar in het kader van de voorlopige hechtenis opgelegde voorwaarden zeer goed heeft opgevolgd en verschillende stappen heeft ondernomen om zich zo goed mogelijk te integreren in de maatschappij en in haar eigen levensonderhoud te kunnen voorzien.";

dat de bestreden beslissing echter heeft nagelaten - en dit ondanks het feit dat uit het voormelde door de bestreden beslissing zelf gebruikte (!) citaat van het vonnis ontegensprekelijk blijkt dat de positieve inspanningen, dewelke door verzoekster werden geleverd, duidelijk door de Rechtbank werden geapprecieerd - te concluderen dat hierdoor verzoekster een zeer verregaande gunstmaatregel in de vorm van een uitgebreid probatie-uitstel heeft bekomen én uiteindelijk slechts 2 maanden in voorhechtenis heeft gezeten én naderhand "na zelfaanbod op 07.05.2021 in de gevangenis van Antwerpen reeds op 09.05.2021" kon "genieten van een voorwaardelijke invrijheidstelling" waardoor de noodzakelijke substantiële nuancering van de zwaarwichtigheid van de strafrechtelijke veroordeling van verzoekster volledig ontbreekt in de bestreden beslissing;

dat indien de bestreden beslissing deze nuancering wel had gedaan er in casu 'ab initio' - ongeacht de duur van het verblijf in het Rijk, de leeftijd, de gezondheidstoestand, de gezins- en economische situatie, de sociale en culturele integratie in België en de mate van binding met het land van oorsprong van verzoekster - al kunnen geconcludeerd worden dat er geen strafrechtelijke beslissing voorligt, dewelke überhaupt zou kunnen gebruikt worden als redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid, zoals bedoeld in art. 44bis, § 4 van de wet van 15.12.1980;

dat aldus hier alleen uit kan afgeleid worden dat de bestreden beslissing art. 44bis, § 4 van de wet van 15.12.1980 schendt want juist op geen enkele wijze heeft rekening gehouden met de duur van het verblijf in het Rijk, de leeftijd, de gezondheidstoestand, de gezins- en economische situatie - in casu haar duurzame wettelijke samenwoning met haar Belgische partner, hun duidelijke kinderwens en gevolgde IVF-behandeling, dewelke door covid even on hold is gezet, haar stabiele voltijdse tewerk-

stelling als poetsvrouw - de sociale en culturele Integratie in België en de mate van binding met het land van oorsprong van verzoekster én vooral ook strafrechtelijk de veroordeling van verzoekster dd. 12.01.21 door de Correctionele Rechtbank BRUSSEL op een disproportionele manier interpreteert alsook geheel bewijsloos gewag maakt van een actuele bedreiging;

dat dit echter compleet in tegenstrijd is met de inhoud van de probatie-verslagen van 12.05.21 én 30.09.21 van de justitie-assistent van het Justitiehuis DENDERMONDE (zie stukken 3 én 4), waar deze stelt :

“Het probatietraject van betrokkene kent een vlotte opstart. Zowel zijzelf als haar partner lijkt geëngageerd om herval te voorkomen en zich aan de voorwaarden te houden of haar daarin te ondersteunen.

Een opvolgend gesprek zat alleen met betrokkene doorgaan. Wij informeren dan verder naar haar achtergrond en haar huidige leefsituatie en informeren uw Commissie door middel van verslaggeving.” (p.4 aanvangsverslag 12.05.21 - stuk 3)

En

“Betrokkene lijkt, sinds haar verhuis naar Sint-Gillis-Waas en de relatie met haar partner, een rustig en stabiel leven te leiden : de relatie loopt goed, er is een goed band met de familie van haar partner, zij vindt steun en houvast in de kerk, heeft dagelijks contact met haar eigen familie en heeft een vaste job. Zij geeft aan van dit leven te genieten, rust en harmonie te vinden.

Wij volgen de voorwaarden met haar verderop. (p.5 begeleidingsplan 30.09.21 - stuk 4)

dat hieruit ten overvloede blijkt dat er absoluut geen sprake is dat verzoekster “blijk geeft van de afwezigheid van de wil om echt te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt en waarvan u zo totaal en consequent bepaalde fundamentele waarden hebt miskend” én “een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vertegenwoordigt waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten”;

dat overigens de probatie-maatregelen -en opvolging van verzoekster nog lopen tot 12.01.26 zodat er voldoende garantie is ingebouwd dat verzoekster ook naar de toekomst toe geen reële, actuele en ernstige bedreiging zal vormen voor de openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid;

dat verzoekster voorts voorafgaand aan de bestreden beslissing van DVZ (Bureau Einde van Verblijf) een aangetekend schrijven ontving met als mededeling :

“Omdat uw verblijfssituatie onderzocht wordt, verzoekt Dienst Vreemdelingenzaken u om deze vragenlijst in te vullen.

Overeenkomstig artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen.

De mogelijkheid bestaat dat uw recht op verblijf wordt beëindigd dat men u de toegang tot het Belgisch grondgebied en de Schengenruimte voor een bepaalde periode onttrekt.

Deze beslissing wordt genomen op grond van redenen van openbare orde.

Het beëindigen van het verblijf en de duur van het in reisverbod hangt van uw persoonlijke situatie af. Het is dus in uw belang om op een correcte en complete wijze deze vragenlijst te beantwoorden. ...”.

dat verzoekster deze vragenlijst invulde en ondertekende op 12.07.21 én tijdig overmaakte aan DVZ;

dat echter voormeld aangetekend én vragenlijst conform de rechtspraak van het Europese Hof van Justitie én de Raad van State (HvJ 11-12-2014, Boudjlida, C- 249/13; HvJ 18-/12-/2008, Sopropé, C-349/07; HvJ C-32/95, Commissie/Lisrestal; en Mediocurso/Commissie; RvS nr. 146.472, 23 juni 2005; RvS 126.220, 9 december 2003) het algemeen beginsel van de hoorplicht niet respecteert aangezien DVZ vóór elke eventueel nadelige beslissing inzake verblijf zijn ontwerpbeslissing met motivatie moet overmaken aan de vreemdeling zodat die eventuele relevante informatie kan overmaken;

dat in casu het voormelde aangetekend schrijven van DVZ zich beperkt tot “Deze beslissing wordt genomen op grond van redenen van openbare orde.” waar naderhand de bestreden beslissing zelf 7 bladzijden omvat !

dat aldus de thans bestreden beslissing eveneens dan ook niet gestoeld is op een correcte feitenvinding en tevens van alle redelijkheid ontbloot is;

dat uit het bovenstaande volgt dat aldus de bestreden beslissing van 21.12.21 dan ook artikel 8 EVRM én artikel 44bis, §4 van de Vreemdelingenwet schendt doch bovendien niet ten genoegen van recht gemotiveerd is aangezien deze manifest onzorgvuldig en onredelijk is, derhalve willekeurig is en aldus benevens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel én de hoorplicht, ook de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt;”.

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve

overheid de beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). De naleving van de genoemde plicht houdt evenwel geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (RvS 18 november 1993, nr. 44.948). Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud verzoekster het genoemde inzicht verschaft en haar aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. De overwegingen in rechte en in feite die tot het nemen van de beslissing hebben geleid, worden uitvoerig en overzichtelijk weergegeven. Het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht wordt beoogd, wordt hiermee bereikt. Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals vervat in de voormelde wetsbepalingen wordt niet aangetoond.

2.3. In de mate dat verzoekster kritiek uit op de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing moet worden aangenomen dat zij doelt op een schending van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter verder niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid daarnaast de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.4. In het voorliggende geval genoot verzoekster een verblijfsrecht als familielid van een Belgische onderdaan, op grond van artikel 40ter, § 2 van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze wetsbepaling gelden in haar situatie de bepalingen van hetzelfde hoofdstuk over de burgers van de Unie en hun familielieden, waaronder de artikelen 44bis en 45 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 44bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 2. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen , alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

§ 3. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende burgers van de Unie , alleen om dwingende redenen van nationale veiligheid :

1° de burgers van de Unie die op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven gedurende de tien voorafgaande jaren;

2° de burgers van de Unie die minderjarig zijn, behalve indien de beslissing noodzakelijk is in het belang van het kind, zoals bepaald in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989.

§ 4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische

situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

Artikel 45 van de Vreemdelingenwet bepaalt verder als volgt:

“§ 1. De redenen van openbare orde, nationale veiligheid en volksgezondheid bedoeld in de artikelen 43 en 44bis mogen niet worden aangevoerd voor economische doeleinden.

§ 2. De in de artikelen 43 en 44bis bedoelde beslissingen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken burger van de Unie of zijn familielid.

Eerdere strafrechtelijke veroordelingen zijn als zodanig geen reden voor dergelijke beslissingen.

Het gedrag van de burger van de Unie of van zijn familielid moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

Om te beoordelen of de burger van de Unie of zijn familielid een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid vormt, kan de minister of zijn gemachtigde, bij de afgifte van de verklaring van inschrijving of van de verblijfskaart van familielid van een burger van de Unie, en als hij het onontbeerlijk acht, aan de lidstaat van oorsprong en, eventueel aan andere lidstaten, inlichtingen vragen over de gerechtelijke antecedenten van de betrokkene. Deze raadpleging mag geen systematisch karakter dragen.

[...]”.

2.5. De artikelen 44bis en 45 van de Vreemdelingenwet vormen een omzetting van de artikelen 27 en 28 van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (hierna: de richtlijn 2004/38/EG) (Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 32 in fine en 34-37, zie ook bijlage, p. 138-143).

In de voorbereidende werken van de wet van 24 februari 2017 grijpt de wetgever, met betrekking tot de voormelde bepalingen in de Vreemdelingenwet, ook herhaaldelijk terug naar rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het HvJ) om de begrippen ‘openbare orde’ en ‘nationale veiligheid’ nader te duiden (Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001).

De algemene vaststelling dat strafbare feiten werden gepleegd die de openbare orde of nationale veiligheid in het gedrang kunnen brengen, volstaat op zich niet om beperkende verblijfsmaatregelen te nemen. Maatregelen die worden genomen ter bescherming van de openbare orde, zoals een beëindiging van verblijf, mogen uitsluitend zijn gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokken vreemdeling waaruit een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving blijkt, zoals artikel 45, § 2 van de Vreemdelingenwet voorziet (zie in deze zin ook HvJ 13 september 2016, C-165/14, Rendon Marin, pt. 59-61). Dit impliceert een individueel onderzoek van het voorliggende geval.

In die zin kan het bestaan van een of meerdere strafrechtelijke veroordelingen op zichzelf geen reden of motivering vormen voor de beëindiging van een verblijfsrecht. Dit betekent evenwel niet dat strafrechtelijke veroordelingen niet mee in overweging mogen worden genomen binnen het individueel onderzoek naar een eventuele beëindiging van het verblijfsrecht omwille van redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Immers kan uit de omstandigheden die tot de strafrechtelijke veroordelingen hebben geleid, het bestaan blijken van een persoonlijk gedrag dat een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt die de beëindiging van het verblijfsrecht noodzaakt om de openbare orde of de nationale veiligheid te beschermen (HvJ 27 oktober 1977, C-30/77, Bouchereau, pt. 28).

Het komt verweerder toe om op individuele basis te onderzoeken wat in het persoonlijk gedrag van een vreemdeling of in de strafbare feiten die deze vreemdeling heeft gepleegd een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt die ter

bescherming van de openbare orde of de nationale veiligheid een beslissing die een beperking van het inreisrecht of het verblijfsrecht van een vreemdeling inhoudt kan rechtvaardigen (HvJ 13 september 2016, C-304/14, CS, pt. 46).

Bij het beoordelen van een bedreiging voor de openbare orde moet rekening worden gehouden met de aard en ernst van de strafbare feiten, het aantal strafbare feiten en de veroorzaakte schade. Naast voldoende ernstig en werkelijk, dient deze bedreiging ook actueel te zijn. De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I., pt. 30; Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 24). Het is aan de nationale overheden om in elk afzonderlijk geval te beoordelen of het gedrag van de betrokken vreemdeling een gevaar voor nieuwe verstoringen van de openbare orde of nationale veiligheid oplevert, wat desgevallend een onderzoek naar het risico van recidive kan omvatten. De staatssecretaris of zijn gemachtigde moet derhalve zijn besluit baseren op een inschatting van het toekomstig gedrag van de betrokken vreemdeling en dit aan de hand van de objectieve elementen zoals deze voorliggen op het ogenblik dat hij een beslissing neemt en die blijken uit het administratief dossier. Hierbij wordt nog opgemerkt *“dat het ook mogelijk is dat het enkele feit van het voorafgaand gedrag voldoet aan de voorwaarden voor een dergelijke bedreiging van de openbare orde”* (HvJ 27 oktober 1977, C-30/77 Bouchereau, pt. 29). In deze zin heeft ook het EHRM geoordeeld dat in sommige gevallen de ernst van een misdrijf op zichzelf genoeg kan zijn om een beperkende verblijfsmaatregel te rechtvaardigen (EHRM 20 september 2011, nr. 8000/08, A.A. v. Verenigd Koninkrijk, §63).

“Ernstige redenen van openbare orde” moeten verder worden onderscheiden van gewone *“redenen van openbare orde”* en *“dwingende redenen van openbare orde”*. *“Ernstige redenen”* vertalen het idee dat de omstandigheden van het geval een belangrijkere graad van ernst moeten vertonen dan de gewone *“redenen”* terwijl *“dwingende redenen”* vereisen dat de omstandigheden van het geval nog ernstiger zijn. Daaruit volgt dat het begrip *“ernstige redenen”* breder is dan het begrip *“dwingende redenen”* (Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 23 met verwijzing naar rechtspraak van het HvJ; op p. 37 wordt verwezen naar de commentaar op p. 23 die volledig is over te nemen voor de situatie van Unieburgers en hun familieleden; zie ook HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I., pt. 19).

2.6. In de bestreden beslissing werd verzoeksters verblijfsrecht beëindigd op grond van artikel 44bis, § 1 van Vreemdelingenwet en om *“redenen van openbare orde”*. Verweerder is van mening dat verzoeksters gedrag een werkelijke, actuele en (voldoende) ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, die maakt dat de genomen maatregel noodzakelijk is.

2.7. Verzoekster geeft in eerste instantie aan de beoordeling te betwisten dat zij een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

In zoverre verzoekster in dit verband betoogt dat verweerder zich voor zijn beoordeling uitsluitend steunt op het gegeven van haar strafrechtelijke veroordeling door de correctionele rechtbank van Dendermonde op 12 januari 2021, volstaat een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing om vast te stellen dat dit geenszins het geval is. Zo wordt gemotiveerd als volgt:

“Gelet op uw zucht naar grof geldgewin ten koste van de veiligheid, de waardigheid en de fysieke en mentale integriteit van uw slachtoffers, uw gebrek aan normbesef en uw jarenlange deelname aan een criminele organisatie van mensenhandel waarbij verschillende van uw familieleden betrokken waren, het feit dat uw medebeklaagden momenteel voortvluchtig zijn en ook meerdere identiteiten gebruiken, en uw partner klaarblijkelijk geen problemen heeft met het prostitutiemilieu, kan het risico dat u ook in de toekomst nog strafbare feiten zal plegen, niet worden genegeerd.”

Reeds voor uw aanvraag voor een verblijfsvergunning hebt u de openbare orde ernstig verstoord. U kwam in 2013 op illegale wijze naar België om er eerst als prostituée te werken in het Brussels Noordkwartier en vervolgens smokkelden u en uw kompanen vanaf februari 2016 tot begin oktober 2018 zelf Nigeriaanse vrouwen onder valse voorwendsels naar Europa om ze vervolgens in het Brussels prostitutiemilieu te dwingen en seksueel uit te buiten. U verblijft momenteel 5 jaar legaal in België en u werd vanwege deze zwaarwichtige feiten door de Correctionele rechtbank van Brussel op 12.01.2021 veroordeeld tot 33 maanden gevangenisstraf nadat verschillende van uw slachtoffers bij de politie klacht hadden neergelegd wegens mensenhandel en mensensmokkel.

De strafrechter oordeelde: [...]

Bij het bepalen van de strafmaat hield de rechtbank rekening met de volgende overwegingen. [...]

Daarbij hield de rechtbank rekening met uw rol in de criminele organisatie; de hoeveelheid slachtoffers die voor elk van de bewezen tenlasteleggingen werden weerhouden; de periode waarin u actief was binnen de organisatie; uw blanco strafregister en uw persoonlijke omstandigheden zoals uiteengezet ter zitting. "Uit de uiteenzetting ter zitting blijkt dat vierde beklaagde (u) intussen geen contact meer heeft met haar broer, de haar in het kader van de voorlopige hechtenis opgelegde voorwaarden zeer goed heeft opgevolgd en verschillende stappen heeft ondernomen om zich zo goed mogelijk te integreren in de maatschappij en in haar eigen levensonderhoud te kunnen voorzien."

U verzocht de rechtbank een straf met een zo groot mogelijk probatie-uitstel uit te spreken. U werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 33 maanden met uitstel voor 5 jaar voor 2/3de van de straf en een geldboete van 32.000 euro met uitstel voor een periode van 3 jaar voor 11/12de. U hebt slechts 2 maanden van uw straf doorgebracht in de gevangenis in voorhechtenis en kon na zelfaanbod op 07.05.2021 in de gevangenis van Antwerpen reeds op 09.05.2021 genieten van een voorwaardelijke invrijheidstelling. Onder uw probatievoorwaarden dient u onder meer alles te doen om uw werk te behouden en bij verlies van werk actief naar ander werk te zoeken en desnoods een opleiding te volgen; en elk contact met het prostitutiemilieu te vermijden. Verder werd u voor een periode van 5 jaar ontzet uit de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek en veroordeeld tot een morele schadevergoeding ten belope van 1,00 euro te vermeerderen met de gerechtelijke intrest vanaf de datum van het vonnis tot de dag van volledige betaling alsook de kosten van de rechtspleging van 180 euro voor elk van uw slachtoffers, [OD] en [E.].

De in uw hoofde bewezen feiten zijn zeer zwaarwichtig en getuigen van een maatschappelijk laakbare ingesteldheid en een verontrustend gebrek aan normbesef en respect voor de menselijke persoon. U hebt een verleden als prostitué en zou vanuit uw eigen ervaringen moeten weten welke impact uw daden op uw slachtoffers teweeg bracht. De incriminatieperiode van de u ten laste gelegde feiten bedraagt 2 jaar en 8 maanden en u hebt uw criminele activiteiten pas noodgedwongen gestaakt nadat u eind september 2018 gevat werd door de gerechtelijke autoriteiten.

Uit het vonnis blijkt dat u uw betrokkenheid bij de feiten minimaliseerde, wat wijst op een gebrek aan schuldinzicht en normvervaging. U bent pas recent veroordeeld met probatie-uitstel voor 2/3de van uw hoofdgevangenisstraf en 11/12de van uw geldboete van 32.000 euro. U kunt niet terugvallen op een duurzame tewerkstelling en u verklaart in uw hoorrecht een IVF-behandeling te volgen om uw kinderwens te vervullen, dewelke na 6 pogingen niet meer vergoed wordt door de mutualiteit. Gezien de internationale en familiale context van de criminele organisatie, waarbij aldus het strafdossier ook uw vader in Nigeria betrokken was, de overige medebeklaagden (waaronder uw broer [K.]) nog niet gevat zijn en gebruik maken van verschillende identiteiten en uw partner klaarblijkelijk vertrouwd is met het prostitutiemilieu (zijn vorige partner was ook een ex-prostitué en hij was op de hoogte van uw slachtoffer [OD.]), kan het risico op recidive niet worden genegeerd.

Hoe dan ook oordeelde het EHRM dat de ernst van een misdrijf op zichzelf genoeg kan zijn om een uitzetting met het oog op de vrijwaring van de openbare orde te rechtvaardigen (EHRM 20 september 2011, nr. 8000/08, A.A. v. Verenigd Koninkrijk, §63). In haar rapport over de dreigingsevaluatie van ernstige en georganiseerde misdaad heeft Europol mensensmokkel en mensenhandel aangeduid als prioritaire dreigingen voor de veiligheid van de Europese Unie die dienen te worden aangepakt.

Gelet op de bijzondere ernst van de feiten, het jarenlang deel uitmaken van een criminele organisatie van mensensmokkel en mensenhandel met verzwarende omstandigheden, uw rol binnen de organisatie en uw persoonlijkheid, kan er legitiem afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vertegenwoordigt waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten. [...]"

Verweerder steunde zich dus niet zonder meer op het gegeven van de strafrechtelijke veroordeling, maar ging in op de concrete persoonlijke gedragingen van verzoekster, de aard en de bijzondere ernst van de door haar gepleegde feiten, haar rol binnen de criminele organisatie van mensensmokkel en mensenhandel, haar gebrek aan schuldinzicht en normbesef en de internationale en familiale context

van de criminele organisatie, zoals telkens vastgesteld door de strafrechter. Verweerder is ingegaan op de concrete feiten waaraan verzoekster zich schuldig heeft gemaakt en stelde vast dat zij handelde uit grof geldgewin, dit ten koste van de veiligheid, de waardigheid en de fysieke en mentale integriteit van haar slachtoffers. De gepleegde feiten getuigen volgens verweerder van een maatschappelijk laakbare ingesteldheid en een verontrustend gebrek aan normbesef en respect voor de menselijke persoon. Verweerder oordeelde ook dat er sprake is van een actueel gevaar voor de openbare orde en een risico op recidive. Hij wees er in dit verband op dat de door verzoekster gepleegde feiten zich uitstrekken over een periode van 2 jaar en 8 maanden, dat zij deze criminele activiteiten pas noodgedwongen staakte doordat ze werd gevat door de gerechtelijke autoriteiten, dat zij haar betrokkenheid bij de feiten minimaliseerde en dit wijst op een gebrek aan schuldinzicht en normvervaging en dat zij niet kan terugvallen op een duurzame tewerkstelling. Nog wees verweerder in dit verband op de internationale en familiale context van de criminele organisatie, waartoe ook verzoeksters vader en broer behoorden, het gegeven dat meerdere medebeklaagden nog niet zijn gevat en het gegeven dat verzoeksters partner klaarblijkelijk vertrouwd is met het prostitutiemilieu.

Aldus heeft verweerder concreet onderbouwd waarom er volgens hem sprake is van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving. Zowel de werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving als het actuele karakter ervan zijn grondig onderzocht en worden concreet onderbouwd. Verzoekster kan niet dienstig het tegendeel voorhouden en doet onterecht uitschijnen dat de beoordeling enkel zou steunen op het gegeven van een strafrechtelijke veroordeling.

Het louter tegenspreken van de door verweerder gedane vaststellingen vermag ook niet aan te tonen dat deze laatste op basis van onjuiste feitelijke gegevens of op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze tot zijn beoordeling is gekomen. Het komt verzoekster integendeel toe in dit verband concrete en onderbouwde argumenten naar voor te brengen.

Verzoekster is van mening dat verweerder heeft nagelaten om rekening te houden met de elementen die in haar voordeel spreken. Zo wijst zij erop dat in het strafvonnis rekening werd gehouden met het gegeven dat zij geen contact meer heeft met haar broer, dat zij de voorwaarden die haar in het kader van de voorlopige hechtenis werden opgelegd zeer goed heeft opgevolgd en dat zij verschillende stappen heeft ondernomen om zich zo goed mogelijk te integreren in de maatschappij en in haar eigen levensonderhoud te voorzien. Zij geeft aan dat zij vervolgens een zeer verregaande gunstmaatregel in de vorm van een uitgebreid probatie-uitstel heeft verkregen, dat zij slechts 2 maanden in voorhechtenis heeft gezeten en vervolgens bijna onmiddellijk kon genieten van een voorwaardelijke invrijheidstelling. Zij betoogt dat verweerder nalaat om haar positieve inspanningen in de juiste context te zetten en op deze wijze *“de noodzakelijke substantiële nuancering van de zwaarwichtigheid van de strafrechtelijke veroordeling”* volledig ontbreekt. Indien dit wel het geval was geweest, zo stelt verzoekster, had moeten worden vastgesteld dat de toepassing van artikel 44bis van de Vreemdelingenwet in haar geval niet gerechtvaardigd is.

Evenwel moet net worden vastgesteld dat de voormelde door verzoekster aangehaalde gegevens wel degelijk ook zitten vervat in de motivering van de bestreden beslissing, zodat kan worden aangenomen dat hiermee rekening werd gehouden bij de beoordeling dat er sprake is van een persoonlijk gedrag van verzoekster dat een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde. In tegenstelling tot wat zij voorhoudt, werden de door verzoekster gepleegde feiten in hun juiste context geplaatst en werd ook rekening gehouden met haar gedragingen sinds het plegen van de strafbare feiten.

In zoverre verzoekster met haar betoog wenst voor te houden dat de door haar gepleegde feiten een onvoldoende ernst zouden hebben om de genomen maatregel te kunnen rechtvaardigen, kan zij niet overtuigen. Zoals dit wordt aangeduid in de bestreden beslissing werd verzoekster, voor feiten gepleegd tussen 1 februari 2016 en 4 oktober 2018, veroordeeld tot een gevangenisstraf van 33 maanden met probatie-uitstel van 5 jaar voor 22 maanden en een geldboete van 32.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden met probatie-uitstel van 3 jaar voor 29.336 euro. Zij werd veroordeeld *“uit hoofde van mensenhandel, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting, met de verzwarende omstandigheden dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van een onwettige of precare administratieve toestand, zijn precare sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid,*

zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met direct of indirect gebruik van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, dat het leven van de slachtoffers opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht (3 feiten) en de dood van het slachtoffer heeft veroorzaakt zonder het oogmerk te doden (1 feit), dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, een daad van deelneming zijnde aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie, al dan niet in de hoedanigheid van leidend persoon; aan exploitatie van andermans ontucht of prostitutie met de verzwarende omstandigheden dat daarbij direct of indirect gebruik werd gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang, een daad van deelneming zijnde aan de hoofdbedrijvigheid of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet, dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precare administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid (1 feit); aan deelname aan besluitvorming criminele organisatie, met name een criminele organisatie gericht op de overbrenging en controle van Nigeriaanse vrouwen met als doel hun prostitutie uit te buiten."

Verweerder heeft uiteengezet dat verzoekster jarenlang actief betrokken bleek te zijn bij een internationale criminele organisatie van mensenhandel en mensensmokkel met als doel om Nigeriaanse vrouwen onder valse voorwendsels naar België te halen en om hen in het Brusselse prostitutiemilieu te dwingen en seksueel uit te buiten. Hierbij werd het leven van zeker drie slachtoffers opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht en dit veroorzaakte de dood van één slachtoffer. Verweerder heeft in alle redelijkheid kunnen oordelen dat deze feiten een voldoende ernst hebben om een beëindiging van het verblijf om redenen van openbare orde te rechtvaardigen. Zo wees verweerder ook op het rapport van Europol over de dreigingsevaluatie van ernstige en georganiseerde misdaad waarin mensensmokkel en mensenhandel worden aangeduid als prioritaire dreigingen voor de veiligheid van de Europese Unie die dienen te worden aangepakt.

De gegevens dat verzoekster slechts eenmaal is veroordeeld, dat haar om de reeds aangehaalde redenen door de strafrechter een uitgebreid probatie-uitstel werd toegekend en dat zij slechts korte tijd in de gevangenis werd opgesloten, vermag geen afbreuk te doen aan de ernst van de feiten waaraan zij schuldig werd bevonden. Zo dient er ook te worden vastgesteld dat de correctionele rechtbank, ondanks het toegekende probatie-uitstel, zeer zwaar tilde aan de gepleegde feiten, zoals verweerder ook opmerkt in de bestreden beslissing: *"Mensenhandel maakt misbruik van de hoop (of wanhoop) van mensen op een beter leven. Beklaagden hebben schaamteloos misbruik gemaakt van de uiterst kwetsbare situatie van de slachtoffers die wanhopig hun land van herkomst wilden ontvluchten en op zoek waren naar een betere toekomst in een ander land, en daar heel veel voor over hebben. Onverschillig voor de gevaren waaraan hun slachtoffers doorheen het traject werden blootgesteld, hebben beklagden hen op grond van valse motieven naar België gehaald om hen vervolgens te dwingen tot een leven van prostitutie of seksuele uitbuiting, minstens deze activiteit te exploiteren. Onder dreiging voor henzelf en/of hun familie indien zij hun enorme schuld voor de overtocht niet terugbetaalden, hebben beklagden zich vervolgens verrijkt door de uitbuiting van deze uiterst kwetsbare slachtoffers. De voorliggende feiten zijn dan ook uitermate aanstootgevend en moreel bijzonder verwerpelijk aangezien daardoor de openbare orde en veiligheid en de fysieke integriteit van anderen in gevaar wordt gebracht. Het meewerken aan een dergelijke vorm van georganiseerde criminaliteit getuigt van een maatschappelijk laakbare ingesteldheid en een verontrustend gebrek aan normbesef en aan respect voor de menselijke persoon. Ze getuigen tevens van een streven naar louter eigen winstbejag en het misbruik maken van de precare administratieve en sociale situatie van de mensen die zij smokkelen en vervolgens (laten) uitbuiten. Een strenge bestraffing dringt zich op mede ter ontrading van dergelijke praktijken in de toekomst. Beklaagden dienen tot het besef te worden gebracht dat mensenhandel totaal onaanvaardbaar is en men er op geen enkele wijze zijn/haar medewerking aan mag verlenen. Daarnaast dient te worden vermeden dat slachtoffers in de toekomst hun toevlucht zouden zoeken tot gelijkaardige praktijken om aan hun eigen uitzichtloze situatie te proberen ontsnappen."*

Door nauwgezet in te gaan op de door de strafrechter gedane vaststellingen, dit wat betreft zowel de feiten en verzoeksters aandeel hierin als het bepalen van de straf, heeft verweerder wel degelijk een correcte lezing gemaakt van het strafvonnis. Er blijkt geenszins dat hij de ernst van de door verzoekster gepleegde feiten niet correct heeft weergegeven of deze feiten of de strafrechtelijke veroordeling zwaarwichtiger heeft willen doen voorkomen dat deze in werkelijkheid zijn.

In zoverre verzoekster met haar betoog betwist dat zij actueel nog een werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde en betoogt dat “geheel bewijsloos” melding wordt gemaakt van een actuele bedreiging voor de openbare orde, wijst de Raad nog op wat volgt.

Zoals reeds werd aangestipt, heeft verweerder wel degelijk de elementen geduid op basis waarvan hij heeft geoordeeld dat verzoekster nog steeds een actueel gevaar voor de openbare orde vormt, en dit niettegenstaande de elementen die de strafrechter ertoe hebben gebracht een straf met uitgebreid probatie-uitstel uit te spreken en het gegeven dat verzoekster slechts korte tijd in de gevangenis doorbracht. Verzoekster kan met haar betoog niet overtuigen dat verweerder bij deze beoordeling onzorgvuldig of kennelijk onredelijk handelde.

In dit verband kan de Raad er allereerst niet omheen dat, zoals dit werd vastgesteld door verweerder, verzoekster en haar kompanen vanaf februari 2016 tot begin oktober 2018 Nigeriaanse vrouwen onder valse voorwendsels naar Europa haalden om hen vervolgens in het Brussels prostitutie-milieu te dwingen en seksueel uit te buiten. Verweerder wees terecht op een jarenlange deelname van verzoekster aan een criminele organisatie van mensenhandel, waarbij zij enkel noodgedwongen met deze criminele activiteiten is gestopt nadat zij werd gevat door de gerechtelijke autoriteiten. Verweerder wees er nog op dat verzoekster haar betrokkenheid bij de feiten minimaliseerde, wat wijst op een gebrek aan schuldinzicht en normvervaging. Hij verwees ook naar verzoeksters zucht naar grof geldgewin dat ten koste gaat van de veiligheid, de waardigheid en de fysieke en mentale integriteit van de slachtoffers en benadrukte dat zij niet kan terugvallen op een duurzame tewerkstelling. Hij motiveerde verder dat de kans op recidive niet kan worden genegeerd, gelet op de internationale en familiale context van de criminele organisatie, waarbij verzoeksters vader en broer ook betrokken waren, en nu ook haar partner vertrouwd is met het prostitutie-milieu. Haar partner was op de hoogte van het gegeven dat zij minstens één slachtoffer seksueel uitbuitte. Er is dus geenszins sprake van dat verweerder geheel “bewijsloos” gewag maakt van een actuele bedreiging. Dit wordt wel degelijk onderbouwd aan de hand van concrete, pertinente en voldoende objectieve vaststellingen die werden gedaan op basis van de voorliggende stukken en die het actueel gevaar voor de openbare orde in alle redelijkheid kunnen onderbouwen.

Met het gegeven dat zij met succes verzocht om een zo groot mogelijk probatie-uitstel en in dit verband wees op enkele positieve elementen inzake haar persoonlijke gedrag sinds zij voor de gepleegde feiten werd gevat door de gerechtelijke autoriteiten – zoals dat zij geen contact meer heeft met haar broer, dat zij de voorwaarden inzake de voorlopige hechtenis zeer goed opvolgde en zij stappen had gezet om zich te integreren en in haar levensonderhoud te kunnen voorzien – weerlegt verzoekster de door verweerder gedane vaststellingen om het actuele gevaar voor de openbare orde te onderbouwen nog niet en toont zij niet aan dat de gedane beoordeling op dit punt kennelijk onredelijk is. De door verzoekster aangehaalde ‘positieve’ persoonlijke gedragingen dateren van een periode waarin zij nauwgezet werd opgevolgd en het is niet uitgesloten dat deze eerder zijn ingegeven door het vermijden van een langdurig verblijf in de gevangenis, zonder dat deze noodzakelijkerwijze wijzen op een werkelijk schuldinzicht en een daadwerkelijke intentie om het persoonlijke gedrag op langere termijn te wijzigen. Het louter beweren dat er wel sprake is van een stabiele tewerkstelling, zonder dit concreet te onderbouwen of in te gaan op de concrete motieven ter zake, vermag de beoordeling hieromtrent ook niet onderuit te halen. Zo wees verweerder er in dit verband onder meer op dat er sprake is van een sociale tewerkstelling die is begrensd in de tijd.

In zoverre verzoekster in dit verband verder verwijst naar de inhoud van de probatieverslagen van 12 mei 2021 en 30 september 2021 van de justitie-assistent, stelt de Raad vast dat deze probatieverslagen zich niet in het administratief dossier bevinden. Er blijkt ook niet dat verzoekster deze stukken, voor het nemen van de bestreden beslissing, aan verweerder heeft overgemaakt. Verzoekster erkent nochtans dat zij voor het nemen van de bestreden beslissing ervan in kennis werd gesteld dat haar verblijf mogelijk zou worden beëindigd om redenen van openbare orde en dat haar werd verzocht haar persoonlijke situatie toe te lichten. In het licht van deze mededeling moet verzoekster hebben beseft dat zij er belang bij had stukken voor te leggen die konden aantonen dat zij niet of niet langer een gevaar is voor de openbare orde. Zij diende ook te hebben beseft dat zij, tot zolang zij geen uitsluitel had gekregen over de genomen beslissing, relevante bijkomende stukken diende over te maken, indien zij wenste dat deze zouden worden betrokken bij het nemen van de beslissing. Er blijkt in deze omstandigheden niet dat verzoekster niet in de mogelijkheid was om de thans door haar aangebrachte stukken tijdig voor te leggen bij het bestuur, indien zij wenste dat hiermee rekening werd gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing. Er blijkt niet dat zij werd verhinderd in dit verband de nodige stukken voor te leggen. In de gegeven omstandigheden waarin verweerder geen kennis had van de thans aangehaalde probatieverslagen en verzoekster ook naliel deze in het kader van de uitoefening

van het hoorrecht aan hem kenbaar te maken, blijkt niet dat verweerder deze verslagen onterecht niet in rekening heeft gebracht.

In zoverre verzoekster wijst op de positieve elementen in haar probatietraject en betoogt dat deze probatiemaatregelen en -opvolging nog lopen tot 12 januari 2026, waardoor voldoende garantie is ingebouwd dat zij in de toekomst geen nieuwe feiten van openbare orde zal plegen, herhaalt de Raad dat verweerder niet op de hoogte was van de inhoud van de hierboven genoemde probatieverslagen, zodat hij hiermee geen rekening heeft kunnen houden. Het loutere gegeven dat er een probatietraject is opgestart, is verder het logische gevolg van de opgelopen veroordeling waarbij probatievoorwaarden werden opgelegd. Het gegeven dat zij zich momenteel houdt aan de haar opgelegde voorwaarden betekent verder geenszins noodzakelijkwijze dat verzoekster schuldinzicht heeft en zij niet zal hervallen in het plegen van strafbare feiten eens zij niet langer nauwgezet gerechtelijk wordt opgevolgd. Hiermee vermag verzoekster andermaal niet de pertinente elementen te weerleggen op basis waarvan verweerder een werkelijk, voldoende ernstig én actueel gevaar voor de openbare orde heeft vastgesteld of aan te tonen dat verweerder op basis van de door hem gedane vaststellingen op kennelijk onredelijke wijze nog steeds een actueel gevaar voor de openbare orde heeft vastgesteld. In dit verband wees verweerder zo ook net op de lange duur van de periode waarbinnen de feiten zijn gepleegd, het gegeven dat deze feiten enkel noodgedwongen werden stopgezet, een gebrek aan schuldinzicht, het gegeven dat verzoekster uit zucht naar grof geldgewin geen enkele bekommernis had omtrent de veiligheid, de waardigheid en de fysieke en mentale integriteit van haar slachtoffers en zij ook nu niet kan terugvallen op een duurzame tewerkstelling en op de internationale en familiale context van de criminele organisatie waarvan zij deel uitmaakte waarbij ook haar partner minstens op de hoogte was van een van haar slachtoffers. Verzoekster neemt niet de moeite om concreet op deze gedane vaststellingen in te gaan en deze te weerleggen.

Louter ten overvloede wijst de Raad erop dat de door verzoekster in het kader van de huidige procedure voorgelegde probatieverslagen aantonen dat zij haar betrokkenheid bij de hierboven genoemde feiten nog steeds volledig ontkent en haar onschuld blijft volhouden, ondanks haar veroordeling. Gelet op dit volledig gebrek aan schuldinzicht, kan verzoekster niet overtuigen dat zij actueel geen risico meer vormt voor de openbare orde.

Verzoekster toont niet aan dat verweerder op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze heeft gehandeld door vast te stellen dat haar persoonlijke gedragingen een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormen voor een fundamenteel belang van de samenleving en deze kunnen rechtvaardigen dat een einde wordt gesteld aan haar verblijf overeenkomstig artikel 44bis, § 1 van de Vreemdelingenwet.

2.8. Zoals verzoekster verder correct opmerkt, moet bij de beëindiging van het verblijf overeenkomstig artikel 44bis, § 4 van de Vreemdelingenwet rekening worden gehouden met de duur van het verblijf in België, de leeftijd, de gezondheidstoestand, de gezins- en economische situatie, de sociale en culturele integratie in België en de mate waarin er nog banden zijn met het land van oorsprong.

Artikel 45, § 2 van de Vreemdelingenwet onderlijnt ook dat de in artikel 44bis van de Vreemdelingenwet bedoelde beslissingen *“in overeenstemming [moeten] zijn met het evenredigheidsbeginsel”*.

Zoals blijkt uit de parlementaire voorbereiding bij de wetswijziging van 24 februari 2017, heeft deze wetsbepaling tot doel *“een rechtvaardig evenwicht [te waarborgen] tussen de private belangen van de betrokken onderdanen van derde landen om hun fundamentele rechten beschermd te zien, en de belangen van de Staat om de handhaving van de openbare orde en van de nationale veiligheid te waarborgen”* (Parl.St. Kamer 2016-17, nr. 2215/001, p. 17). De wetgever wees hiermee op het belang van een belangenafweging, waarbij de minister c.q. staatssecretaris oog moet hebben voor het gestelde in artikel 8 van het EVRM wanneer hij een einde maakt aan het verblijf van een vreemdeling (Parl.St. Kamer 2016-17, nr. 2215/001, p. 18).

De verdere kritiek van verzoekster wordt dan ook mede beoordeeld in het licht van de bepalingen van het eveneens geschonden geachte artikel 8 van het EVRM.

2.9. Artikel 8 van het EVRM bepaalt het volgende:

“1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven is niet absoluut. Het EHRM heeft er bij diverse gelegenheden aan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 115; EHRM 24 juni 2014, Ukaj/Zwitserland, § 27). Op grond van een vaststaand beginsel van internationaal recht, hebben de verdragsstaten de taak om de openbare orde te waarborgen en om hierbij de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 26 juni 2012, Kurić en a./Slovenië (GK), § 355; zie ook EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 100). De staat is aldus gemachtigd om de voorwaarden voor de binnenkomst, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen vast te leggen.

Wanneer er sprake is van een situatie van weigering van voortgezet verblijf, zoals een beëindiging van verblijf, dan vormt zulke maatregel een inmenging in de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven. Bijgevolg dient in dat geval het tweede lid van artikel 8 van het EVRM in overweging te worden genomen.

Binnen de grenzen gesteld door artikel 8, tweede lid van het EVRM, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien (legaliteit), ze geïnspireerd is door één of meerdere in de deze bepaling vermelde legitieme doelen (legitimiteit) en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om één van deze doelen te bereiken (proportionaliteit).

Deze laatste vereiste impliceert dat er een belangenafweging plaatsvindt waarbij een 'fair balance' moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie, enerzijds, en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde, anderzijds (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 76).

In deze belangenafweging moeten alle van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken. Waar overwegingen van openbare orde of nationale veiligheid een rol spelen, quod in casu, heeft het EHRM een aantal welbepaalde criteria geformuleerd die nationale overheden in het maken van een billijke belangenafweging moeten leiden, namelijk de zogenaamde Boultif/Üner-criteria (EHRM 2 augustus 2001, Boultif/Zwitserland, § 48; EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), §§ 57 en 58).

Het betreft:

- (1) de aard en ernst van het gepleegde misdrijf;
- (2) de duur van het verblijf in het gastland;
- (3) het tijdsverloop sinds het misdrijf en het gedrag van betrokkene tijdens die periode;
- (4) de nationaliteit van alle betrokkenen;
- (5) de gezinssituatie van de betrokkene;
- (6) de vraag of de (huwelijks)partner op de hoogte was van het misdrijf bij de totstandkoming van de gezinsband;
- (7) de vraag of er kinderen zijn geboren uit de relatie en, als dit het geval is, hun leeftijd;
- (8) de ernst van de moeilijkheden die de huwelijks(partner) zal ondervinden indien hij/zij de vreemdeling zou volgen naar het land waarheen deze wordt uitgewezen;
- (9) het belang en welzijn van de kinderen, in het bijzonder de ernst van de problemen die kinderen waarschijnlijk zouden ondervinden in het land van herkomst van de vreemdeling;
- (10) de hechtheid van de sociale, culturele en familiebanden van de vreemdeling met het gastland en met zijn land van herkomst.

Het gewicht dat aan elk van de respectievelijke criteria moet worden gehecht varieert naargelang de specifieke omstandigheden van de voorliggende zaak (EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 70).

2.10. Het wordt in casu niet betwist dat verzoekster een privé- en gezinsleven heeft in België en dat de beëindiging van haar verblijf een inmenging vormt in de uitoefening van haar recht op een privé- en

gezinsleven (cf. EHRM 15 november 2012, nr. 52873/09, Shala/Zwitserland, § 40; EHRM 11 juni 2013, nr. 52166/09, Hasanbasic/Zwitserland, § 49; EHRM 25 maart 2014, nr. 2607/08, Palanci/ Zwitserland, § 53; EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, K.M./Zwitserland, § 47). Deze inmenging dient door de Raad te worden getoetst aan het tweede lid van artikel 8 van het EVRM.

2.11. Uit de bestreden beslissing volgt dat het verblijf van verzoekster wordt beëindigd op grond van artikel 44bis, § 1 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing heeft aldus een wettelijke basis, wat niet ter discussie staat. Het is verder niet betwistbaar dat de bestreden beslissing een legitiem doel nastreeft, met name de bescherming van de openbare orde en de voorkoming van strafbare feiten. De inmenging in het gezins- en privéleven van verzoekster voldoet bijgevolg aan de formele voorwaarden bepaald in artikel 8, tweede lid van het EVRM.

2.12. Vervolgens moet worden onderzocht of de inmenging noodzakelijk is, met name of de inmenging wordt gerechtvaardigd door een dwingende maatschappelijke behoefte en proportioneel is met het nagestreefde doel (EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), § 54; EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, K.M./Zwitserland, § 51 en 53). Dit vereist dat verweerder een zorgvuldige en redelijke afweging moet maken tussen het belang van verzoekster en haar gezin en familie enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het handhaven van de openbare orde anderzijds.

2.13. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing de redenen van openbare orde en verzoeksters gezins- en persoonlijke belangen tegen elkaar heeft afgewogen. Het komt verzoekster toe met concrete argumenten aan te tonen dat de gedane beoordeling en belangenafweging niet op zorgvuldige en redelijke wijze zijn gebeurd.

2.14. Criteria (1) en (3): de aard en de ernst van het gepleegde misdrijf, het tijdsverloop sinds het misdrijf en het gedrag van verzoekster in die periode

Er werd reeds vastgesteld dat verweerder kon oordelen dat uit verzoeksters persoonlijke gedragingen blijkt dat er sprake is van voldoende ernstige redenen van openbare orde die de genomen maatregel kunnen rechtvaardigen. Hierbij werd ook reeds vastgesteld dat verweerder kon oordelen dat de vastgestelde redenen van openbare orde nog een voldoende actueel karakter hebben. Het kan volstaan te verwijzen naar de eerdere bespreking in dit verband.

2.15. Criteria (4), (5), (6), (7), (8) en (9): de nationaliteit van alle betrokkenen, de gezinssituatie, de vraag of de partner op de hoogte was van het misdrijf bij de totstandkoming van de gezinsband, de vraag of er kinderen zijn geboren uit de relatie en hun leeftijd, de ernst van de moeilijkheden die de partner zal ondervinden indien hij verzoekster zou volgen naar het land van herkomst en het belang en welzijn van de betrokken kinderen.

Verzoekster wijst op algemene wijze op het gegeven dat zij een Belgische partner heeft met wie zij wettelijk samenwoont en op het gegeven dat zij al enkele jaren een IVF-behandeling volgen om een kind te krijgen.

Verweerder heeft evenwel uitvoerig rekening gehouden met dit ingeroepen gezinsleven:

“Het wordt niet betwist dat u zich kunt beroepen op een familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 EVRM.

U hebt sinds 07.02.2017 op de gemeente Sint-Gillis-Waas een wettelijke samenwoning geregistreerd met uw partner [B.N.] van Turkse origine, geboren te Sint-Niklaas op [...] (Belg sedert 19.02.1994). U staat sinds 06.03.2017 officieel ingeschreven op het adres bij uw schoonmoeder, [K.U.], geboren op [...] te [...] (nationaliteit: Turkije). Volgens de bezoekerslijst van de gevangenis kwam uw partner u 2 tot 3 keer per week bezoeken in de gevangenis van Berkendael, en heeft uw schoonmoeder u 1 keer bezocht op 01.11.2018.

[...]

Hoewel het Parket voorbehoud maakte m.b.t. een aantal punten in jullie verklaringen - zo was er geen overeenstemming in jullie relaas betreffende jullie activiteiten het weekend voor het verhoor, en ook de lichaamsbeschrijving van [B.N.] over u klopte niet helemaal -, waren er onvoldoende elementen die op een mogelijke schijnrelatie wezen. Aangezien zijn vorige partner en u allebei uit het prostitutiemilieu komen, kunnen we redelijkerwijze besluiten dat uw partner regelmatig het milieu bezocht. Uit het vonnis van de Correctionele rechtbank van Brussel dd. 12.01.2021 blijkt verder dat uw partner op de hoogte was dat één van uw slachtoffers, met name [R.O.], zich voor u moest prostitueren (zie infra).

In uw hoorrecht van 12.07.2021 verklaart u dat u een IVF-behandeling hebt opgestart om met uw partner een gezin te stichten, en dat u niet zwanger bent. U voegt ook een attest bij van het UZ Brussel dd. 09.08.2020 dat er op die datum 8 eicellen bij u werden weggenomen onder lokale anesthesie en een attest dd. 26.08.2020 dat er op die datum 2 embryo's zijn ingevroren met als "vervaldatum" 13.08.2025. Het laatste attest dat u voorlegt, "informed consent for an embryo transfer with thawed embryos (FRET)" dateert van 23.10.2020, dit is meer dan 1 jaar geleden. U toont niet aan dat u momenteel nog in behandeling bent, noch maakt u aannemelijk dat u uw IVF-behandeling niet verder kunt zetten in een ander land dan België om jullie kinderwens te vervullen.

Hoe dan ook is het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het gezins- en privéleven niet absoluut. Inzake immigratie heeft het EHRM bij diverse gelegenheden eraan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 23; EHRM 26 maart 1992, Beldjoudi/Frankrijk, § 74; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43). Artikel 8 van het EVRM kan evenmin zo worden geïnterpreteerd dat het voor een Staat de algemene verplichting inhoudt om de door vreemdelingen gemaakte keuze van de staat van gemeenschappelijk verblijf te respecteren en om de gezinshereniging op zijn grondgebied toe te staan (EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, § 39). Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het immers de taak van de Staat om de openbare orde te waarborgen en in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga/België, § 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz. Cabales en Balkandali/Verenigd Koninkrijk, § 67).

Ondanks het feit dat uw partner daartoe niet gedwongen kan worden, zou hij ervoor kunnen kiezen om zich samen met u te vestigen in een land waar u de kans zou hebben jullie gezinsleven verder te zetten. Uw partner werkt in de bouwsector en kan met zijn professionele ervaring overal aan de slag. Er worden thans geen precieze onoverkomelijke hinderpalen aangetoond, die de voortzetting van uw privé- en gezinsleven als dusdanig verhinderen in het land van herkomst of elders en evenmin dat u uw gezins- en privéleven enkel in België kan verder zetten.

Uit uw veroordeling (zie infra) blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die de beëindiging van uw verblijf noodzakelijk maken. Het feit dat u een partner had, heeft u niet weerhouden om zeer ernstige strafbare en moreel verwerpelijke feiten te plegen. Toen jullie elkaar hebben leren kennen, maakte u deel uit van een criminele organisatie die Nigeriaanse vrouwen naar België haalde om ze in de prostitutie te dwingen en seksueel uit te buiten. De incriminatieperiode loopt van 01.02.2016 tot 04.10.2018. Bovendien was uw partner op de hoogte van minstens één slachtoffer dat zich voor u diende te prostitueren (zie supra). Indien mijnheer [B.N.] ervoor zou kiezen om in België te blijven, kan hij de contacten met u blijven onderhouden via mail, telefoon en andere communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar het land waar u zou verblijven. Dat het contact met uw partner moeilijker zal verlopen, is enkel en alleen het gevolg van uw eigen crimineel en maatschappelijk onaanvaardbaar gedrag

[...]

Hoe dan ook, uit artikel 8 van het EVRM blijkt dat een inmenging in het gezins- en privéleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde, te verzekeren. Uw familiale belangen worden ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde."

Nu verweerder dus een gezinsleven met de partner in de zin van artikel 8 van het EVRM heeft aangenomen en dit heeft afgewogen tegenover de vastgestelde redenen van openbare orde, blijkt niet dat verzoekster kan worden gevolgd in haar kritiek dat verweerder met deze elementen totaal geen rekening heeft gehouden. Door enkel opnieuw op haar relatie met haar partner te wijzen, alsook op de IVF-behandelingen, weerlegt verzoekster de motieven van verweerder niet. Zij voert een algemeen betoog zonder concreet in te gaan op de vaststellingen in de bestreden beslissing.

Verzoekster weerlegt de beoordeling van verweerder niet dat geen onoverkomelijke hinderpalen blijken die er zich tegen verzetten dat het ingeroepen gezinsleven elders wordt verdergezet.

In dit verband merkt de Raad nog op dat verzoekster in oktober 2016 samen met haar partner een verklaring van wettelijke samenwoning heeft afgelegd. De door verzoeker gepleegde strafrechtelijke feiten hebben plaatsgevonden tussen februari 2016 en oktober 2018. Meer zelfs, uit het vonnis van de correctionele rechtbank blijkt dat de partner van verzoekster op de hoogte was van minstens één slachtoffer dat zich voor verzoekster diende te prostitueren. In deze omstandigheden moet worden aangenomen dat de partner, in de periode waarin het gezinsleven vorm kreeg, niet onwetend kon zijn geweest

van het gegeven dat verzoekster strafbare feiten pleegde en de gevolgen die dit kon hebben voor het verderzetten van het gezinsleven in België.

Verzoekster betwist verder niet dat zij geen minderjarige kinderen heeft. Over haar kinderwens heeft verweerder ook uitgebreid gemotiveerd. Zij kan niet volhouden dat hiermee geen rekening werd gehouden en haalt de voorziene motivering niet onderuit.

In de voorliggende omstandigheden toont verzoekster niet aan dat verweerder bij zijn beoordeling in verband met verzoeksters gezinsleven onzorgvuldig of kennelijk onredelijk heeft gehandeld, of de op het spel staande belangen niet op een proportionele wijze heeft afgewogen. Er blijkt niet dat enig specifiek gegeven onterecht niet in rekening is gebracht.

2.16. Criteria (2) en (10): de duur van het verblijf in het gastland en de hechtheid van de sociale, culturele en familiebanden van de vreemdeling met het gastland en met haar land van herkomst.

Het is niet betwist dat verzoekster minstens sedert 2013 in België verblijft, waardoor zij hier reeds 8 jaar woont. Verweerder stelt immers als volgt:

"In uw formulier hoorrecht dd. 12.07.2021 verklaart u rond 2012 naar België te zijn gekomen. Uw aanwezigheid in het Rijk werd voor het eerst vastgesteld bij een gerechtelijke actie in het prostitutiekwartier in Brussel op 01.06.2013 toen u werd aangehouden voor agressieve prostitutie. U gaf toen de valse identiteit van [E.O.M.], geboren op [...] op aan de verbalisanten, verklaarde 6 maanden daarvoor vanuit Nigeria te zijn vertrokken en via de Libië-route per boot naar België te zijn gekomen, en dat u ongeveer een week in België was.

[...] Aangezien er geen enkel bewijs voorligt dat u in 2013 gevolg hebt gegeven aan uw bevel om het grondgebied te verlaten, kunnen we aannemen dat u thans 8 jaar in België verblijft, waarvan meer dan 3 jaar in illegaal verblijf."

In het kader van het hoorrecht wees verzoekster erop dat zij in België meerdere cursussen Nederlands, alsook een inburgeringscursus heeft gevolgd, dat zij al enige tijd is tewerkgesteld en dat zij niet wenst terug te keren naar Nigeria. Dit alles werd door verweerder in rekening gebracht. In de bestreden beslissing oordeelde hij hieromtrent als volgt:

"Momenteel bent u 33 jaar oud [...].

[...]

Uit het vonnis van de Correctionele rechtbank van Brussel dd. 12.01.2021 blijkt dat u van 01.02.2016 tot 04.10.2018 deel uitmaakte van een criminele organisatie gericht op de overbrenging en controle van Nigeriaanse vrouwen met als doel hun prostitutie uit te buiten met verzwarende omstandigheden (zie infra). De incriminatieperiode loopt over een duur van 2 jaar en 8 maanden, en uw partner was op de hoogte dat u minstens één slachtoffer, met name [OD], seksueel hebt uitgebuit. Nog volgens dit vonnis erkende u bij uw verhoor van 24.09.2018 aanvankelijk zelf in de prostitutie gewerkt te hebben, doch intussen reeds 2 jaar ander werk te doen.

Volgens de tewerkstellingsdatabank Dolsis hebt u van 17.12.2018 tot 21.12.2018 en op 07.02.2019 gewerkt bij AIB NV en bent u sinds 26.02.2019 tewerkgesteld als poets- en huishoudhulp bij Dienstenbedrijf Waasland NV SO. Dit betreft een sociale tewerkstelling voor maximum 5 (uitzonderlijk 6) jaar waarna de overstap dient te worden gemaakt naar de reguliere arbeidsmarkt. Onder uw probatievoorwaarden dient u alles te doen om uw werk te behouden en bij verlies van werk actief naar ander werk te zoeken en desnoods een opleiding te volgen.

Wat betreft uw gezondheidstoestand, geeft u aan een IVF-behandeling te volgen bij het UZ Brussel omdat u en uw partner een kinderwens hebben. De attesten die u voorlegt dateren van augustus en oktober 2020 (zie supra). Momenteel bent u niet zwanger en u toont niet aan dat u deze behandeling nog steeds verder zet, noch dat deze enkel in België beschikbaar zou zijn.

Wat betreft uw socio-culturele integratie legt u attesten van Nederlandse taalcursussen voor van 2018, 2019 en 2020 en een Inburgeringsattest van 24.03.2020 (zie supra). Uw moedertaal is Engels en Afrikaans dialect. U verklaart in uw hoorrecht niet in Nigeria of in een ander land dan België te hebben gewerkt. Bij uw aankomst in België in 2013 kwam u terecht in het Brussels prostitutiemilieu aan het

Noordstation, waar u zich van prostituee opwerkte tot "Madam" en bendelid van een Nigeriaanse criminele organisatie van mensenhandel tot u op 24.09.2018 werd aangehouden naar aanleiding van een huiszoeking in uw woning in Sint-Gillis-Waas. Uit het vonnis van 12.01.2021 blijkt dat het gaat "om een goed gestructureerde en georganiseerde vereniging die grondslag vindt in de familierelatie tussen de diverse betrokkenen". U diende zich voor de rechtbank te verantwoorden met uw broer [K.O.], geboren te Nigeria op [...] alsook zijn vriend [P.D.], geboren te Nigeria op [...] en diens zus [T.D.], geboren te Nigeria op [...]. Geen van uw medebeklaagden is gekend bij DVZ. Uw broer [K.] verbleef ten tijde van het proces in Frankrijk te [...]. Uit het strafdossier blijkt tevens dat uw slachtoffer [R.O.] u nog kende van toen u nog in Benin-City woonde en dat zij voorafgaand aan haar vertrek uit Nigeria werd "gekeurd" door uw vader. Uw 3 medebeklaagden werden bij verstek veroordeeld met een Europees bevel tot onmiddellijke aanhouding. Gezien de besloten kring van het prostitutiemilieu, kunnen we er redelijkerwijze van uitgaan dat u afgezien van uw partner en schoonmoeder, voornamelijk omgaat met landgenoten. U kreeg ook 1 keer bezoek in de gevangenis op 27.10.2018 van een zekere [O.T.], (niet gekend bij DVZ) samen met uw partner. Een van uw probatievoorwaarden houdt in dat u elk contact met het prostitutiemilieu dient te vermijden.

Gelet op uw sociale tewerkstelling die in tijd begrensd is en uw beperkt sociaal netwerk, kunnen we moeilijk spreken van een duurzame verankering in de Belgische maatschappij. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische wetten en waarden en normen respecteert. Door jarenlang deel te nemen aan een internationale organisatie gericht op het illegaal overbrengen van kwetsbare Nigeriaanse vrouwen in gevaarlijke omstandigheden om ze vervolgens in Europa in de prostitutie te dwingen en seksueel te exploiteren, hebt u fundamentele waarden miskend, zoals de menselijke waardigheid en de fysieke en psychische integriteit van uw slachtoffers.

Aangezien u bij uw aankomst in België bijna 25 jaar oud was en bijgevolg het grootste deel van uw leven in Nigeria hebt doorgebracht, u nog contacten onderhield in Nigeria in het kader van uw criminele organisatie en uw ouders en twee van uw broers nog in Nigeria wonen, beschikt u daar over een sociaal vangnet bij uw terugkeer en zult u niet te veel moeilijkheden ondervinden bij uw re-integratie. De ervaring die u uit uw legale tewerkstelling hebt opgedaan, kan u ook in uw land van herkomst van nut zijn. Als redenen waarom u niet kan terugkeren naar Nigeria haalt u aan dat u wettelijk samenwoont met uw partner en dat jullie perfect gelukkig zijn samen en op missie en bezig zijn om kinderen te krijgen. U haalt echter geen concrete hinderpalen aan waaruit blijkt dat u uw relatie enkel en alleen in België kunt verderzetten en niet elders dan in België een gezin kan stichten.

Uit niets blijkt dat de banden die u met België hebt opgebouwd van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijk geeft van de afwezigheid van de wil om echt te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt en waarvan u zo totaal en consequent bepaalde fundamentele waarden hebt miskend."

Deze motieven van de bestreden beslissing tonen aan dat ook een belangenafweging werd doorgevoerd in het licht van verzoeksters privéleven, waarbij rekening werd gehouden met de duur van het verblijf in België, de hier opgebouwde banden en de mate waarin er nog banden bestaan met het land van herkomst.

Verzoekster herhaalt het gegeven dat zij een stabiele, voltijdse tewerkstelling als poetsvrouw heeft. Dit element werd evenwel betrokken in belangenafweging en verzoekster toont niet aan dat de hieromtrent gedane beoordeling onzorgvuldig of kennelijk onredelijk is. Het enkele gegeven dat zij van mening is dat haar tewerkstelling wel stabiel is, zonder dit standpunt evenwel te verduidelijken, kan niet volstaan om de hieromtrent gedane beoordeling onderuit te halen.

Verzoekster stelt nog op algemene wijze niet akkoord te gaan met de beoordeling in de bestreden beslissing inzake haar integratie in de Belgische samenleving. Het loutere gegeven dat verzoekster een en ander anders beoordeelt, betekent evenwel nog niet dat de beoordeling van het bestuur incorrect, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk is.

Verzoekster toont met haar uiteenzetting niet aan dat verweerder bij zijn afweging van de redenen van openbare orde enerzijds en het privéleven anderzijds onzorgvuldig of kennelijk onredelijk heeft gehandeld of dat geen proportionele belangenafweging heeft plaatsgevonden.

2.17. De Raad oordeelt dan ook dat verzoekster niet aantoonde dat verweerder zich in de bestreden beslissing ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat er geen sprake is van een schending van artikel 8 van het EVRM.

2.18. Uit de voorgaande bespreking volgt dat verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing rekening hield met de duur van het verblijf van verzoekster in België, haar leeftijd, haar gezondheidstoestand, haar gezins- en economische situatie, haar sociale en culturele integratie in België en de mate waarin zij bindingen heeft met haar land van oorsprong. In de bestreden beslissing is verweerder concreet op elk van de elementen zoals vervat in artikel 44bis, § 4 van de Vreemdelingenwet ingegaan. Hierbij werden de door verzoekster tijdens het horen aangebrachte gegevens telkens concreet betrokken en er werd toegelicht waarom deze elementen niet verhinderen dat het verblijf van verzoekster wordt beëindigd. Verzoekster slaagt er niet in om met concrete argumenten aan te tonen dat de beoordeling van het bestuur uitgaat van onjuiste feitelijke gegevens of dat deze beoordeling onzorgvuldig of kennelijk onredelijk is.

2.19. Een schending van artikel 44bis van de Vreemdelingenwet of van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel of het redelijkheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

2.20. Verzoekster beroept zich ten slotte op een schending van het hoorrecht.

Verzoekster betwist niet dat zij, voor het nemen van de bestreden beslissing, op de hoogte werd gebracht van het onderzoek dat werd gevoerd naar een mogelijke beëindiging van haar verblijfsrecht om redenen van openbare orde en dat haar werd gevraagd om een vragenlijst in te vullen en haar persoonlijke situatie te verduidelijken. Zij bevestigt ook dat zij deze vragenlijst heeft ingevuld en doorgegeven aan verweerder, alsook dat zij meerdere stavingstukken heeft overgemaakt. Zoals uit voorgaande bespreking blijkt, heeft verweerder met verzoeksters verklaringen en de door haar voorgelegde stukken rekening gehouden en deze mee betrokken in de bestreden beslissing.

Verzoekster erkent aldus te zijn gehoord voor het nemen van de bestreden beslissing. Zij voert evenwel aan niet op voldoende wijze in de mogelijkheid te zijn gesteld om op nuttige wijze haar standpunt naar voor te brengen, nu haar tijdens het horen niet reeds een *“ontwerpbeslissing met motivatie”* werd overgemaakt.

De Raad stelt vast dat geenszins blijkt dat het door verzoekster aangehaalde hoorrecht zo ver reikt dat verweerder haar op voorhand een ontwerpbeslissing had moeten overmaken en haar had moeten uitnodigen om hierop te repliceren. Hierbij dient er immers ook op te worden gewezen dat de uiteindelijke beslissing of het verblijfsrecht wordt beëindigd of niet (minstens gedeeltelijk) afhangt van de elementen die verzoekster kan aanreiken. In het aangetekend schrijven van de Dienst Vreemdelingenzaken, dat zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dit ook duidelijk. Er wordt immers concreet gesteld:

“De mogelijkheid bestaat dat uw recht op verblijf wordt beëindigd en dat men u de toegang tot het Belgisch grondgebied en de Schengenruimte voor een bepaalde periode onttrekt.

Deze beslissing wordt genomen op grond van redenen van openbare orde.

Het beëindigen van het verblijf en de duur van het inreisverbod hangt van uw persoonlijke situatie af. Het is dus in uw belang om op een correcte en complete wijze deze vragenlijst te beantwoorden.”

Aldus blijkt dat het eigenlijke nemen van enige nadelige beslissing en ook de concrete motieven van deze beslissing, afhangen van de verklaringen en de elementen die de vreemdeling kan voorleggen. Er kan dan ook niet worden ingezien hoe er van verweerder kan worden verwacht dat hij, zonder verzoekster eerst te horen, reeds een ontwerpbeslissing zou opmaken.

In de door verzoekster aangehaalde rechtspraak van de Raad van State leest de Raad ook niet dat het bestuur in het kader van het horen reeds een *“ontwerpbeslissing”* zou dienen over te maken aan de betrokkene. Wel is er sprake van dat de betrokkene de gelegenheid moet krijgen zijn standpunt op een nuttige wijze uiteen te zetten en dat hij dus op voorhand kennis moet krijgen van de maatregel die wordt overwogen en van de motieven die het bestuur ertoe aanzetten om de maatregel in overweging te nemen. Verweerder heeft verzoekster evenwel gewezen op het gegeven dat werd overwogen om haar verblijfsrecht te beëindigen alsook dat dit onderzoek was ingegeven door redenen van openbare orde. Gelet op haar recente veroordeling, kan verzoekster niet voorhouden dat zij niet wist of kon weten om welke precieze redenen van openbare orde haar verblijfssituatie werd onderzocht. Verzoekster maakt in

haar concrete geval geenszins aannemelijk dat zij niet in de mogelijkheid was om haar standpunt op een nuttige wijze uiteen te zetten voor het nemen van de bestreden beslissing.

Wat betreft de aangevoerde rechtspraak van het HvJ, merkt de Raad nog op dat verzoekster allereerst niet aantoonbaar dat haar situatie kadert binnen de toepassing van het Unierecht. Wat er ook van zij, haalt verzoekster verder zelf het arrest Boudjlida van het HvJ aan, waarin net kan worden gelezen dat het hoorrecht niet inhoudt dat de vreemdeling voor het horen van alle motieven op de hoogte moet worden gesteld. Zo stelt het HvJ als volgt: *“Het recht om in elke procedure te worden gehoord, zoals dit van toepassing is in het kader van richtlijn 2008/115, en met name artikel 6 daarvan, moet in die zin worden uitgelegd dat het de bevoegde nationale autoriteit daarentegen niet verplicht om die derdelander voorafgaand aan het gehoor dat plaatsvindt met het oog op de uitvoering van het terugkeerbesluit, in kennis te stellen van haar voornemen een dergelijk besluit jegens hem vast te stellen, noch om hem mee te delen op welke gegevens zij dat besluit wil baseren, noch om hem een bedenktijd te gunnen alvorens hem te horen, wanneer die derdelander de gelegenheid heeft gehad om naar behoren en daadwerkelijk zijn standpunt kenbaar te maken over de onrechtmatigheid van zijn verblijf en over de redenen die overeenkomstig het nationale recht kunnen rechtvaardigen dat die autoriteit ervan afziet een terugkeerbesluit uit te vaardigen.”* (HvJ 11 december 2014, C-249/13, Boudjlida).

Verzoekster maakt met haar kritiek geen miskenning van het hoorrecht aannemelijk.

2.21. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS